

İKİTEKER

İKİTEKER.ORG | MOTOSİKLET E-DERGİ | PARÂ İLE SATILMAZ | AYDA BİR YAYINLANIR | MART 2005 | SAYI 24

bu sayıda

- > Motosikletle gezgin olmak Hakan Erman
- > Neden görülmüyoruz? İlker Eryılmaz
- > Asfalttan uzak durmak için 3 önemli savunma kalkanı Kubilay Türkmen
- > Orta Anadolu Turu Taylan Kalkavan
- > Ege ve Akdeniz'de 2.700km Müge Dane-Cemal Coşkun
- > R11XXGS için lastik testi Kaya Güçmen

**Motosiklet
Fuarı**

**24-27 Mart 2005
Lütfü Kırdar Kongre
ve Sergi Sarayı**

Kapak Fotoğrafı > Hakan Erman

Giriş Motosikletle gezgin olmak

Yollar hep oradaydılar. "Gitmek" hissi de öyle. Ama harekete geçemiyordum bir türlü. Gezmek, gezginlik tuzu kuru, vakti bol olanlar içindi. Benim işlerim, sorumluluklarım ve benden beklenenler vardı, zamanım yoktu. Eskiden böyleydi.

Şimdi ben bir gezginim. İşlerim, sorumluluklarım hala var, zamanım ise aynı zaman. Peki değişen ne oldu?

Yedi yıl önce, 27 yaşında, artık yaşımın bir motosiklet almaya uygun olduğuna karar vermiştim. Yaşım uygundu, çünkü otomobili artık yavaş kullanabiliyordum. Oraya hızlı varmanın, kazancımdan daha büyük bir kayba neden olduğunu keşfetmeye başlamıştım: Yaşanmamış, ileri sarma tuşu ile geçilmiş zaman. Çoğunluk gibi özendiğim, bana tavsiyede bulunan motorcu bir arkadaşım yoktu. Sadece gençlik gezilerinde kiralanan scooter ve mobiletlerin aklımdaki tadı ve yurt dışında gördüğüm motosikletçilerin çokluğu, görüntüsü...

Pratik yararlarını hemen öğrendim. Trafik, park derdi yoktu, ucuzdu ve işe gitmesi bile zevkliydi. Diğer yandan bisikletle alakası yoktu, bu küçük model bile dengesi kaybolunca tutulamıyordu. Beni koruyan tek şey üzerime giydiklerimden ibaretti. Otomobillerde hava yastıklarının sayısı artarken motosikletteki tartışma kask takıp takmamak gibi gözüküyordu. Kaza yapmak bir öğrenme şekli olamazdı. Bu iş yapılırsa iyi yapılmalıydı.

Değişim ise daha yavaş oldu. Motosiklet beni önce işe, sonra kısa gezilere götürdü. Bununla viraj almak, rüzgarı, havanın sıcaklığını hissetmek o kadar keyifliydi ki kendimi, nereye gittiğimi daha önce merak etmediğim yollarda buldum. Yolların çok olduğunu anlamaya başladım, haritalar aldım. Haritaları inceleyince şaşırardım, çünkü hayatımı geçirdiğim şehir haritada sadece bir nokta, o güne kadar geçtiğim yollar ise cılız birkaç çizgiden ibaretti. Ya gerisi?

"Haritanın gerisini doldurmak" fikri yaşadığım coğrafyaya ve dünyaya bakış açımı değiştirdi. Gerçekten istediğim yerde olmak önem kazandı. Size o köy yollarında, dağ geçişlerinde, bozkırda, yaylada neden heyecan duyduğumu yeterince anlata-mam. Belki de içimde devamlı çelişen şu iki duygudandır: Gördükçe, bildikçe tamamlanmak - Görüp bileceklerin çokluğunu kavramak ve yetersizlik.

Anladım ki gezginlik bir meslek değil, bir ruh haliymiş.

Gezginlerin sadece motosikletçilerden çıktığını iddia edemem. Ancak, uçmayı liste dışında tutarsak, hiçbir araç üzerinde "saf uzaklaşma" hissini motosikletteki kadar alamazsınız. Ve hiçbir araç üzerinde (bu sefer uçmak da dahil) "farklı olma talebinizi" çevrenize bu kadar kolay kabul ettiremezsiniz. Bu araç benim gibi sizi de bir eşikten geçirebilir. Hafta sonlarının ve yılda bir-iki haftanın gezgin olmaya yetebileceğini keşfedebilirsiniz. Evet, her seçim gibi bu da bir çok şeyden vazgeçiş demektir ama nelerden vazgeçmemeniz gerektiğini bulabilirsiniz.

Sonuçta motosiklet bir araçtır ve sizi gitmek istediğiniz yere götürür. Kendinizi uzun bir yolda, doğada bulabileceğiniz gibi yarış pistinde veya caddede hava atarken bulabilirsiniz. Yol tercihi sizin. Yeter ki zevkiniz hayat boyu ve acısız sürsün. Motosiklet bir düşüncedir. **IKITEKER**

Hakan Erman / İstanbul / Şubat 2005
hakan.erman@emok.org

ACI KAYBIMIZ

Türkiye'nin yetiştirdiği genç değerlerden biri olan çok sevgili dostumuz

Ali Kerem Dörter,

20 Mart 2005 Pazar günü geçirdiği elim bir trafik kazası sonucu hayatını kaybetmiştir.

Kendisine rahmet ve kederli ailesine başsağlığı diliyoruz.

Motosiklet ve motosiklet kültürü ile ilgili aradığınız her şey www.ikiteker.org'da!

Araştırma Neden görülmüyor? Bilimsel Yaklaşım.

Aşağıdaki üçlünün ortak yönü nedir?

Cevap: Üzerinize gelirken hepsi görünmezdir.

Kavşağa yaklaşmakta olan bir motosiklet, yola çıkmaya hazırlanan bir araba sürücüsü için gerçek anlamda görünmez olabilir. Literatürde hareket kamufajı olarak adlandırılan bu durumun sonucu, gözün kendine yaklaşan hareketli objeyi sabit olarak algılamasıdır. Gereken tek koşul motorun, araba sürücüsünün gözünden başlayıp motosikletin arka planında biten hat doğrultusunda hareket etmesidir. Yaklaşan motoru gözleyen kafes sürücüsü, motorcunun gittikçe büyüyen hatlarını algılamadığından hareket halindeki motorun ne zaman kavşağa ulaşacağını tahmin edemez. Bu olgunun ardında yatan asıl sebep, beynin obje konumu değil hareket algılamaya çalışmasıdır.

Aşağıdaki grafikte gösterilen çizgide ilerleyerek kavşağa yaklaşan motor, sonunda kafesçinin arka planda referans aldığı noktadan uzaklaşıp algılama alanına girer. Bu anda looming etkisi olarak adlandırılan durum gerçekleşir. Gözleyen açısından motorun boyutları hızla büyümüş ve hareket kamufajı alanının dışına çıkmıştır. Ne yazık ki looming etkisine maruz kalmış sürücülerin doğal tepkisi bir an için donup kalmaktır.

Hareket kamufajı ilk olarak 1995 yılında Srinivason ve Davey tarafından ortaya atıldı. Geçtiğimiz yaz yapılan araştırmalar göstermiştir ki yusufçuklar avlarını aynı prensibi kullanarak yakalar. Şu anda füze tasarımcıları bu yaklaşımı kullanarak hedefin füzeden kaçma ihtimalini düşürmeye çalışıyor. Hareket kamufajı ile motosiklet kazaları arasındaki ilişkiyi ise ortaya çıkartan ilk kişi ileri motosiklet sürüş eğitmeni Duncan MacKillop'tur.

"Yakın zaman önce motosiklet ile alakası olmayan bir dergide ilgi çekici bilimsel bir makale okudum. Anlatılanlar bir motor sürücüsünün nasıl olup da görünmez hale geldiğini açıklar türdendi. Daha detaylı araştırıp hem doğadaki uçan hayvanların hem de füze mühendislerinin aynı taktiği kullandığını görünce (Kusura bakma abi, görmedim) kazalarının hareket kamufajı etkisi yüzünden olduğunu anladım." diye anlatıyor MacKillop.

Böceklerin hareket kamufajı kullanmasının ardında yatan sebep, beynin hareketli nesnelere algılamakta kullandığı algoritmadaki bir yetersizlik. Göz tarafından yakalanan görüntülerdeki köşelerin birbiri ile olan bağıl hareketlerini karşılaştıran beyin, cismin ne tarafa doğru ve ne hızla gittiğini anlıyor. Hareket kamufajı işte burada devreye giriyor. Eğer köşeler algılanmazsa, beyin kendine yaklaşan objeyi görse de anlayamıyor ve gerekli alarmları devreye sokmuyor. Diyelim ki yoğun yerleşime sahip bir caddeye çıkmaya hazırlanan bir sürücü, gelen giden var mı diye yolu inceliyor. Arka plandaki dikdörtgensel pek çok bina arasında motor sürücüsü de varsa ve motorcu o anda sürücünün bakmakta olduğu sabit noktayı takip eden doğru üzerinde hareket ediyorsa, beyin bunu hareketsiz nesne olarak kabul ediyor ve tehlike unsuru olarak görmüyor. Ta ki motorcu arabaya iyice yaklaşmış hareket kamufajı bozulana kadar. Bu anda hedef boyutlarındaki (motor-

cu) ani değişim araba sürücüsünü paniğe sevk ediyor. Avlarına yaklaşan böcekler ve bombalar için avantaj olan geç farkedilme durumu, ne yazık ki biz motor sürücülerimiz için ölümcül sonuçlar doğurabiliyor.

Aniden yakınınızda beliren ve üzerinize hızla yaklaşan objenin farkına varılması olarak adlandırılan looming'ın hayvanlar dünyasında ikincil bir etkisi daha vardır, "Savaş veya kaç" karar anı. Belgesel seyredenler hatırlayacaktır, aniden saldırıya uğrayan her hayvan bir an için olduğu yerde donup kalır. O kısa süre boyunca vücut aslında fiziksel olarak daha sonra yapacağı hareket için hazırlanmaktadır (kana adrenalin basılması vs.). Deneyler göstermiştir ki bir tavşanı, kafesinin duvarına hızlıca hareket eden gölge düşürerek bile dondurabilirsiniz. Benzer tepkiyi insanlarda da görmek mümkün. "Geldiğimizi göre göre kavşağa giren araba sonrasında neden kilit olup kalıyor?" sorusunun muhtemel cevabı yukarıda anlattığımız fenomen.

Polis kaza raporlarını incelediğimizde, kavşaklarda gerçekleşen tüm (Kusura bakma abi, görmedim) kazalarında motosikletin arabaya A sütunu ile ön tekerleği arasında kalan bir yerden çarptığını görüyoruz. Buradan çıkan sonuç, looming etkisinin olduğu mesafe hedefe oldukça yakın ve motosikletin hareket kamufajından çıkması arabaya çok az bir uzaklık kala gerçekleşiyor. Analizden çıkan bir başka sonuç ise, kavşağa girmek için hareket etmeye başlayan arabanın, henüz burnu kavşağa girmişken, kendi hareketinden dolayı motosikletin hareket kamufajını bozması ve üzerine gelen nesnenin köşelerini algılamaya başlamasıdır.

Buraya kadarını anladık, peki korunmak için ne yapalım?

Öncelikle, anlattığımız konu henüz çok taze olduğundan üzerinde yapılmış resmi bir araştırma yok. Ancak MacKillop'un bugüne kadar edindiği tecrübeler "Neden görünmediğimiz?" ile hareket kamufajı ilişkisini doğrular nitelikte. Verdiği öneriler şu şekilde: "Eğer çarpışma doğrusu üzerinde kalarak kavşağa yaklaşırsanız, yavaş yavaş güvenli yol çizgisinden ayrılıp kaldırma yaklaşırırsınız. İdeal yol çizgisi dediğimiz, şeridin solunda (yani şerit çizgilerine yakın) kalıp tehlike bölgesine ilerlerseniz, gitgide hareket kamufajı alanından uzaklaşıp görülür hale gelirsiniz. Bugüne kadar öğretilen güvenli şerit bölgesi, looming etkisinin erken oluşmasını sağlayıp sürücüler tarafından görülmemize yardımcı oluyor. Demek ki öncelikle şeridin solundan gideceğiz, kaldırım tarafından değil.

Fark edilmeyi arttıracak bir başka olay, düz çizgide giderken herhangi bir anda yumuşak tek bir zig-zag yapmak. Kendi denemelerimde gördüm ki, zig-zagı yaptığım anda bekleyen araba sürücülerimiz aniden bana odaklanarak donup kaldı. Motorun ani yanal hareketi, hareket kamufajını bozarak konum ve hızımı karşımdakine belli etti. Bunu dedikten sonra, bir sürüş eğitmeni olarak şerit içinde ani zig-zag yapmanın potansiyel bir tehlike oluşturduğuna dikkat çekeyim. Gereğinden sert yapılan zig-zag kontrolü kaybetmenize neden olabilir. İçinde olduğunuz trafik şartlarına ve sürüş hızınıza göre ne kadar gidon hareketi gerektiğine siz karar vermelisiniz.

Motorcular her zaman içinde oldukları duruma göre hareket etmek zorundadır. Eğer emin değilseniz, tüm bu yazılanlardan ortaya çıkan ana fikir, araç sürücülerimize size doğru bakıyor olsa bile görünmeme ihtimaliniz var; derhal yavaşlayın. Hatta içinde araba gördüğünüz kavşaklardan yavaş geçmeyi adet haline getirmeye çalışın.

Tüm bunların üstüne, hareket kamufajı ve motosikletler üzerine bilimsel araştırmalar devam etmeli. Ortaya çıkacak bulgular, trafikte görülmemize yardımcı olabilir."

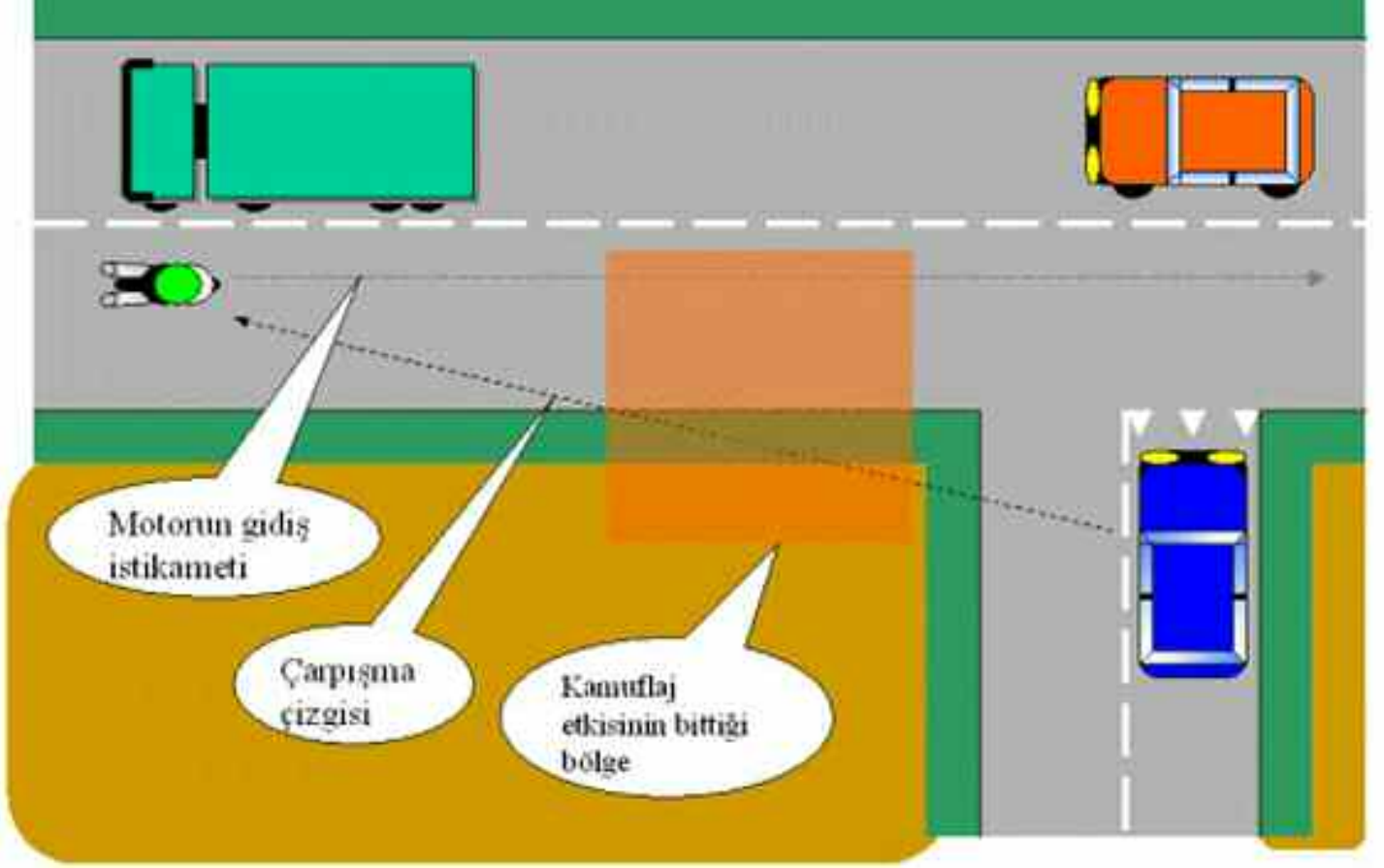
Yukarıda anlattıklarımızın ironisini yaz gelip de vizörümüzde patlayan böcekleri görünce anlayacaksınız. Onların avlanmakta kullandığı yöntemi kullanarak son ana kadar görünmez olduğumuzdan, bizi farkettilerinde kaçacak vakitleri kalmayıp kaskımızda leke olmaktan kurtulamıyorlar. Kendi okuyla vurulmak bu olsa gerek... **IKITEKER**

İlker Eryılmaz / Brüksel / Mart 2005
Kaynak: Bike Dergisi > Şubat 2005

ACI KAYBIMIZ

Simon Charles Milward (1965-2005)

Dünya Turu sırasında Güney Afrika'da geçirdiği kaza sonucu aramızdan ayrılmıştır. Ailesinin ve tüm motosiklet camiasının başı sağolsun.

Hareket kamufajı:

- Hareket kamufajı yaklaşan bir nesnenin doğrultusunu maskeleyebilir.
- Geçen sene biyologlar, yusufçukların avlarına yaklaşırken seçtikleri rotanın bu etkiye bağlı olduğunu keşfetti. Yusufçuk hedefine yaklaşırken, arkasında seçtiği nokta ile hedefini sürekli aynı çizgide tutmaya çalışır. Eğer hedef yer değiştirirse yusufçuk da rotasını ayarlayarak arka plandaki noktanın sabit kalmasını sağlar. Basitçe anlatmak gerekirse, arkasındaki noktayı hedefinden sürekli saklar. Bunun sonucunda av yusufçuğun arka plana göre sürekli aynı noktada kaldığını sanır. Hedefine yeterince yaklaşan yusufçuk sonunda kamuflej çizgisinden ayrılır ama o an av için iş işten geçmişir.
- Londra Üniversitesi'nde çalışan biyologlar Andrew Anderson ve Peter McOwen'ın yaptığı araştırmalar insanların da aynı taktikle kandırılabilceğini gösterdi. Hareket kamufajı tekniğini sanal bir savaş simülatörüne yükleyerek, deneklerin üzerlerine gelen füzeleri vurmaya çalışmalarını istediler. Sıradan rota izleyen füzeler rahatça yok edilirken rotalarını hareket kamufajına uygun değiştiren füzeler ya hedefini vurdu ya da hedefe diğerlerinden çok daha fazla yaklaştıktan sonra imha edildi.

Looming etkisi:

- Bir objenin gözleyene kendisini ani boyut değişimi ile belli etmesi durumuna verilen isimdir.
- Beynin obje hareketini algılamasının temel yöntemidir. Bu olmadan etrafımızdaki nesnelerin ne yöne ve hangi hızla gittiğini anlamamıza ve gerektiğinde çarpışma rotasının dışına çıkmamıza olanak yoktur.
- Beynin görsel korteksi tarafından işlenen göz verileri içinde hareketli köşeler aranarak nesnelerin ne yöne gittiği, bir önceki konumlarına göre tespit edilmeye çalışılır. Köşeleri anlayamayan nesneler (mesela yaklaşan motosiklet) hareketsiz kabul edilir.
- Looming'e maruz kalan kişinin ilk tepkisi donup kalmaktır. Bu süre zarfında beyin yazı/tura atarak kaçmaya veya dövüşmeye hazırlanır. Beyin karar verene kadar vücut beklemededir.
- Looming etkisi yaratan motosiklet, araba sürücüsünde yoktan varolmuş intibası oluşturur. Görsel korteks hızla büyüyen köşeler karşısında beyindeki alarmları aktive eder.
- Ani çalan alarmlar yüzünden araba sürücüsü gözüne ışık tutulmuş tavşan gibi donup kalır. Kavşak ortasında durup motorun kendisine çarpmasını seyreder.

Eğitim Asfalttan uzak durmak için 3 önemli savunma kalkanı

Motosikletin üstüneyken sürücüyü asfalttan sırası ile 3 şey uzak tutar: zihinsel stratejimiz, fiziksel yeteneklerimiz ve korumalı giysilerimiz (bunlardan sonra asfalt ile başbaşa kalırsınız). Bunların herbiri ayrı ayrı sizi korur. Fakat hepsi doğru biçimde kombine edildiği zaman motosiklet kazalarında hasarlara karşı kuvvetli bir koruma kalkanı oluştururlar.

1. Zihinsel Strateji

Zihinsel yetenekler günlük sürüş kabiliyetinin %90'ını oluşturur. Bu asfalttan uzak kalmanın 1. aşamasıdır. Motosikletinizin mekanik kontrollerini idare etmekte ustalaştığınızda artık normal kullanım otomatik hale gelir. Deneyim kazandıkça daha rahat ve güvenli sürüşe alışırınız. Fakat bu sizi daha iyi sürücü yapmaya yetmez. Yalnızca beyninizin motosikletini kontrolleri ile ilgili meşguliyetini azaltır. Bu da size savunmada ilk kalkanı sağlar.

Birçok sürüş stratejisi vardır ve herbiri çevreden elde edilen bilgileri işlemek için organize bir sistemi gerektirir. Hepsisi de olabilecek tehlikeleri önceden tanımlamaya ve kaçınmaya yönelik olan basit sistemlerdir. Birçok deneyimli sürücü bir ya da birkaç sistemi kendi ihtiyaçlarına ve sürüş stillerine göre adapte ederek kullanır. Trafikte motosikleti hiçbir planınız olmaksızın sürmek en iyi ihtimal ile aldırmaçlık, en kötü ihtimal ile de intihardır. Sürekli olarak etraftan gelen bilgileri almak, işlemek ve hemen riskleri önleyecek biçimde kullanmak bir sürücünün hayatta kalması için şarttır.

Davranışlar burada önemlidir. Kendi yaptığımız hareketlerin sorumluluğunu almak kolaydır. Fakat bir kaza halinde bedensel olarak zarar görecektir olan motosiklet sürücülerini olduğundan başkalarının hareketlerinin de sorumluluğunu almak yine bize düşer. Bunun anlamı da yalnızca kendi hareketlerinden, çevrenden, motosikletinden haberdar olmak değil ayrıca diğer sürücülerin hareketlerini doğru biçimde tahmin ederek bu hareketler bizi bir riske sokmadan kaçınmak da gereklidir. Bu düzeyde bir yetenek kolayca ve kendiliğinden oluşmaz. Öğrenilmeli ve sık sık pratik yapılarak alışkanlık haline getirilmelidir.

Beynimiz defans sistemimizin ilk (ve en iyi) katmanı olduğundan, kişisel limitlerimizin bilincinde olmak güvenli bir sürüş stratejisi için gereklidir. Yorgunluk, stress, duygular ve vücut ısısı gibi faktörler karar verme yeteneğini azaltabilir ya da artırabilir. Yemekler, kafein, alkol ve ilaçlar duyularınızı ciddi biçimde etkileyebilirler. Vücudumuz, günlük doğal ritimlere göre çalışır. Bazı günler diğerlerinden daha iyidir, hatta bazen günün belirli saatleri diğerlerinden iyi de olabilir. Şunu kendinize sorun: Sabahın 6'sında mı daha uyanıksınız yoksa 10'unda mı? Konsantrasyonunuz aç olunca daha mı iyi yoksa daha mı kötü? Uzun bir çalışma gününden sonra trafikte sürerken ne kadar odaklanabiliyorsunuz? Ya diğer araç sürücülerini uzun bir çalışma gününden sonra trafikte ne kadar odaklanabiliyorlar? Aynı sınırlamaları yolu birlikte kullandığınız diğer sürücülere uygulasanız da başkalarını kontrol edemezsiniz. Ne var ki kendi yaptıklarınızı kontrol edebildiğinizden yüksek risk taşıyan zamanlarda kendi stratejinizi belirleyebilirsiniz. Bu aslında sürüş sırasındaki zihinsel gelişim ile eşsiz bir durumdur: Gelişim hep oradadır, sürekli değişir ve her zaman gelişim için katedilecek bir mesafe vardır. Ayrıca bu durum herşeyi daha da ilginç kılar.

2. Fiziksel Yetenekler

Fiziksel yetenekler günlük sürüşler sırasında çok az yer tutar, fakat onlara ihtiyacınız olduğunda hayatınızı kurtarmak %90 bunlara bağlıdır. Bu da sizi asfalttan uzak tutacak ikinci aşamadır. Ne zaman ki herhangi bir şey sizin zihinsel duvarınızı yıkar ise içgüdü, kendini koruma mekanizması ve adrenalin hemen devreye girer. Bu gibi durumlarda eğer fiziksel tepkiniz yeterli değil ise hemen kendinizi savunmanın 3. aşamasına ihtiyaç duyacaksınız. Fakat siz siz olun bu kadar ileri gitmeyin.

Kontrollü keskin bir manevranın (swerving) ya da sert bir frenin zaman ve mesafe kazandırması size basit gibi görünebilir. Ama bunları baskı altında olduğunuz panik durumunda yapmayı biliyor musunuz? Bunların arasındaki ilişkiyi haberiniz var mı? Birçok insan haberi olduğunu sanırken çoğunlukla yoktur aslında.

Motosikleti yatırmadan dönmek imkansızdır ve swerve olarak bilinen bu ani manevra aslında birbirine bağlı çok çabuk iki dönüşten oluşur. Motosikleti vücudunuz ile yatırmanız mümkün iken (çok yavaştır ve aslında pratik bir değeri yoktur) çok çabuk bir yatırma işlemi için countersteering kullanmanız şarttır: Gidonda git-

mek istediğiniz yöndeki tarafı ileri iterek motoru yönlendirebilirsiniz. Örneğin motoru sağa yatırmak ve sağa dönmek istiyorsanız gidonun sağ tarafını ileri iterek bunu yaparsınız. Bu hareket ile ön tekerleği dönmek istediğiniz noktadan uzaklaştırmış olursunuz. Bu yöntem bir çok insana ters gelir ve böyle olması da çok normaldir aslında. Fakat zihinsel taktik gibi bu da çalışılması halinde sizi kurtaracak bir yöntemdir.

Aynı gerçek fren için de söz konusudur. Kaç kişi gerçekten frenlerini kullanmayı iyi biliyor? Birçok sürücü motosikletin takla atmasından korktukları için ön frene dokunmaya çekinir. Rasyonel olmayan, bilinçsiz ve çok tehlikeli bir yanıştır bu. Aşırı frenleme durumlarında motosikletin durma gücünün %85-90'ı ön frenden gelir. Ön frene dokunduğunuz anda motosikletin ağırlığı ön tekerleğin üstüne kayar. Bu fiziksel gerçek, sürtünmeyi artırarak sürücünün ön frenleri kitlemeden daha fazla fren yapabildiğini sağlar. Motosiklet yavaşlamaya başladığında ağırlık tekrar arka frene kayar ve arka tekerlekte de fren etkisini göstermeye başlar.

Bir örnek vermek gerekirse yolda giderken yavaşlıyorsunuz ve 1. vitestesisiniz. Arkadan ise hızla bir araç geliyor. Hızla yaklaşan bu araçtan kurtulmak için hemen onun yolundan çekilmeye hazır olmalısınız. 1. aşama olan zihinsel taktiğiniz sebebi ile arkanızda kim olduğunu ve gelenin ne kadar yakın olduğunu, size ne kadar dikkat ettiğini biliyor olmalısınız. Ve bu arada tabii arkanızdan fren yapan arabanın lastiklerinin sesi geliyor (gördüğünüz gibi savunmanızın 1. ve 2. kısımları çöktü). Sizi kurtarabilecek ani bir manevra (swerve) gibi bazı şeyleri okumuş ve biliyor olabilirsiniz ama zor durumdayken bunları yapabileceğiniz anlamına gelmez. Ayrıca öğrenmeli ve pratik yapmalısınız.

Bir başka önemli not da ani manevra (swerve) ve frenleme üstüne: Bunlar kesinlikle birbirlerinden ayrılmalıdır. Hiçbir zaman ikisi aynı anda yapılamazlar. Ani manevra yapıyor ya da fren yapıyor olabilirsiniz. Ama asla ikisini birlikte yapamazsınız. Herbir hareket motosikletin yeri tutuş gücünden (traction) çalar ve motosiklette bu güç maalesef sınırlıdır. Motosikletinizi limitlerinin ötesine zorlarsanız genellikle sonuç kazadır. İşte burada yine zihinsel yetenekler devreye girer. İhtiyacınız olduğunda öncelikle ani manevra mı yoksa fren mi yapacağınıza karar vermelisiniz. Ya da ikisine de ihtiyacınız var ise hangisini önce yapacaksınız? Motosikletin kontrolünü elinizde tutmanız için her ikisini birbirinden nasıl ayıracağınızı da bilmelisiniz.

3. Koruyucu Giysiler

Koruyucu giysiler savunma mekanizmanızın ilk 2 aşamasında sizin cebinizdeki ekstra önlemdir. Tehlike bir şekilde sizin ilk iki savunma hattınızı geçti ise geriye kalan yalnızca koruyucu giysilerinizdir. Bu da sizin savunma sisteminizin 3. aşamasıdır. Aslında 3. aşama olan giysiler 1. ve 2. aşamanın desteği olarak da düşünülebilir: Zihinsel olarak hazırlanırken bunları da giymeyi düşünmelisiniz. Fiziksel olarak ise giysiler sizi yalnızca asfalttan ayırmazlar ayrıca sıcak, rüzgar, soğuk ve motosikleti kullanmanızı etkileyecek ve konsantrasyonunuzu azaltacak faktörlerden de korurlar (3. aşamayı ilk ikisini tamamlayan bir aşama olarak düşünmek faydalıdır). Yüksek kaliteli giysiler sizi asfalttan uzak tutarken ayrıca ilk iki savunma kalkanının da iyi çalışmasını sağlayacak biçimde kolaylık sağlarlar.

Teorik olarak düzgün biçimde hazırlanmış olan bir zihinsel strateji sizi korumak için yeterli olmalıdır. Sizi aklınızın kurtaramadığı noktada fiziksel yetenekler devreye girmelidir. Zihniniz ve fiziksel savunma mekanizmaları sizi kurtarmaya yetmiyor ise artık devreye giysilerinizin girmesi kaçınılmazdır. Bundan sonra geriye yalnızca şans kalmıştır ki sürüş stratejinizi geliştirdiğiniz bu şansınız da artacaktır.

Her bir önlem mekanizması kendi başına işe yarar. Fakat diğerleri ile kombine edildiğinde çok çok daha etkin hale gelir. Tek tek bunlar sizi zor durumdan kurtarabilir, hep birlikte bir sistem içinde kullanıldıklarında ise risklere karşı bir bariyer oluştururlar. Herbiri öğrenme ve pratik ile başarılabilir fakat mutlaka öğrendikten sonra pratik yapmak şarttır. Ne kadar uzun süredir motosiklet kullanıyor da olsanız, bir çok kazanın kıyasından sağlam dönseniz de, kazasız binlerce km yol kat etmiş olsanız da her zaman bir adım ötesinde öğrenecek yeni bir şey vardır. **IKITEKER**

Güvenli sürün. Öğrenmek için sürün. Keyif alın ve uzun yıllar sürün.

Kubilay Türkmen / İstanbul / Haziran 2003
Aprilia ETV 1000 CapoNord

NOT: Bu yazı OMM websitesinde ingilizce olarak yer alan Read and Ride isimli bölümden alınarak Kubilay Türkmen tarafından çevrilmiştir. OMM web sitesinde yazının orijinal başlığı "Three Degrees Of Separation" olup "Patrick J. Hahn" tarafından yazılmıştır.

Gezi Orta Anadolu Turu

Diğer bölgelerin yanında hep ihmal edildiğini düşündüğüm Orta ve İç Anadolu'ya gezi yapma fikri eşimin izninin olmamasından dolayı katılamayacağı belli olunca kesinlik kazanmıştı. Bu bölge Karadeniz, Güneydoğu ve Doğu bölgelerine nazaran daha az çekici olduğundan ve ona da sevimli gelmediğinden iki motor (VFR800 ve FJR1300) ve iki kişi olarak (Taylan Kalkavan - Atilla Hacısüleymanoğlu) bu yolculuğu planladık.

02/08/2003 tarihinde sabah Çamlıca gişelerindeki buluşmaya Atilla akşamdan kalma ve havuza atılma durumlarından gecikince bizim de yola çıkışımız 08:30'u buldu. Motorlar 4 silindireli Sport Turing olunca otoyol bölümünü süratle tamamladık. Gerede'de otoyoldan ayrıldıktan sonra Ilgaz, Tosya, Merzifon üzerinden Amasya'ya yaklaşık 9 saatte vardık. Bu yolda Merzifon'da çok rüzgâr yedik.

Amasya'yı beklediğimizden çok daha güzel ve şirin bulduk. İrmak kenarında Harsena Otel'de 2 kişilik odada tek kişi OK 35YTL'ye kaldık (Kredi kartı geçerli) <http://www.harsena.com/>

Amasya görülesi bir yer. Yeşil ırmak kenarındaki otantik evleri yine bu evlerin altındaki kafe ve restoranlarıyla sevimli ve modern görünümü bir kent.

Akşam yemek yediğimiz restoranda biri kız, 3 genç çocuk çok güzel gitar ve kemanla canlı müzik yapıyorlardı. (Çay bahçesinin yanındaki restoran. İrmak kenarı) Amasya'nın üstündeki kral mezarları ve kaleye çıktık. Dar sokak aralarında medrese, kümbetler ve eski hamamları gezdik. Ertesi sabah erkenden yola çıktık Turhal'a gitmeden ara yoldan Zile'ye indik. Oradan Yozgat'a ve ardından Kayseri'ye gittik. Yollar çok boş ve bir yol çalışması hariç düzgündü. Radara yakalanma korkusu olmadan motor kullanmak bu turun en büyük özelliği oldu. Aksaray - Konya arası çevirme hariç (o da bize göre ters yönde idi) hiç çevirme bile görmedik.

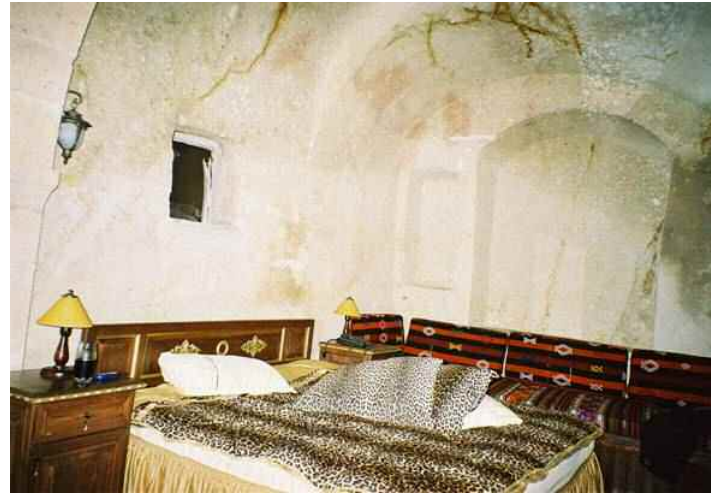
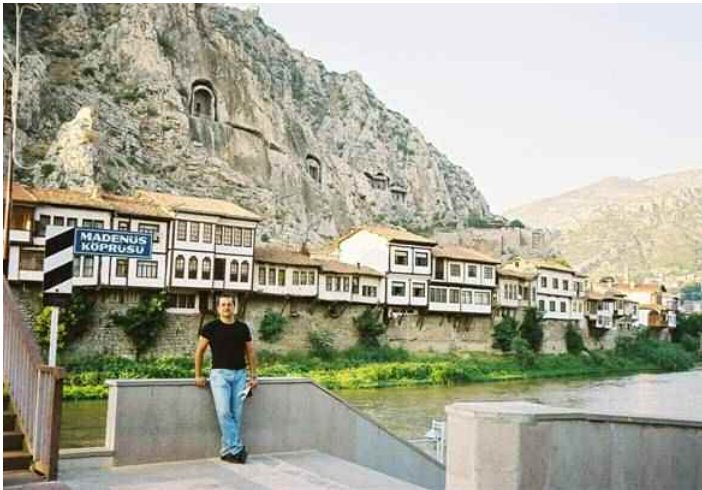
Kayseri'ye uzun bir bozkır sürüşü sonrası girdiğimizde şehrin geniş caddeleri bizi karşıladı. Şehir içinde bir tur attıktan sonra bir otopark görevlisine otoparkın önüne motorları koyarak emanet ettikten sonra oradaki en büyük alışveriş merkezinin roof'undaki kafeye gittik.

Ürgüp'e Turgay Avcı'dan aldığımız tavsiye ile Erciyes'i aşarak girme niyetimiz olmasına rağmen yorulduğumuzdan yeni açılan yoldan gazlayarak gittik. Yol üzerinde kesinlikle herkese tavsiye edeceğim Sarıhan Kervansarayı'na uğrayarak gittik. (Avanos yolu üzerinde) Ertesi akşamki Sema gösterisine yer ayırttık.

Ürgüp'te Hotel Cappocia Palace'da mağara odalarda OK tek kişi 40YTL'ye kaldık. Odalarda jakuzi bile vardı ve o sıcak zamanlarda inanılmaz serindi. <http://www.hotel-cappadocia.com/>

Ertesi sabah balon turu için bizi 04:30'da otelden aldılar ve kahvaltının ardından güneşin doğuşunu seyretmek üzere havalandık. Peri bacalarının üzerinde güneşin doğuşunu seyretmek, ışıkların yarattığı manzarayı izlemek inanılmazdı.

Balon bize kişi başı 90USD'ye mal oldu. (Cappodacia Balloon) Buna kahvaltı ve inişte şampanya ile sertifika, t-shirt ve şapka dahildi. (Ancak bize t-shirt ve şapka vermediler) O gün etrafı dolaşırken birkaç tane yabancı motorcu ile selamlaştık.

Ayrıca balondan servis ile dönerken bir kaç enduro gördük ama kimlerdi anlayamadık.

Uçhisar, Göreme ve Atilla'nın halıcı macerasından sonra Avanos'ta averaj bir yerde akşam yemeği ve ardından erkenden Sarıhan Kervansarayı'na gittik. Ortam karanlık basmasıyla beraber iyice mistikleşti.

21:30'da başlayan sema gösterisinde çok az boş yer kalmıştı. Maalesef sadece Türk olarak ikimiz vardı izleyenler arasında. Çok etkileyici bir ayın oldu. Gösteri diyemiyorum çünkü semazenler tam transa girmişlerdi. Seyircilerde de gerçekten çıt çıkmadı. Resim çekmeye ancak gösteri bittikten sonra semazenler resim amaçlı geldiklerinde izin verdiler.

Ertesi sabah Aksaray üzerinde Konya Ovası'nı geçtik. Gerçekten de söyledikleri gibi yol cetvelle çizilmiş gibiydi. 160-180km ile rahat gidebildik. Hatta 200'leri bile bir ara yapabildik. Ters yönden geçen 3 GS ile selamlaştık.

Konya'da Atilla'nın bayisi bizi ağırladığı için otel ve restoran parası vermedik. E bir de genel müdürüne jest olsun diye Hilton'da yer ayırtmış olunca iyice keyiflendik.

Konya'da Mevlana Türbesi ve Müzesi çok etkileyici olmasına rağmen maalesef çeşitli türlerdeki ziyaretçilerin ayakkabı çıkarma zorunluluğundan dolayı yaydıkları kokular ortamın özelliğini alıp götürüyordu.

Konya içerisindeki bir iki tarihi ve turistik yeri dolaştıktan sonra yerel yemek tatmak amacıyla Atilla'nın bayisinin bizi götürdüğü ilk restorandan yemeklerin kötülüğü nedeniyle ayrılıp, ikincisine gittik ve ben dikkatli davranıp hepsinden azar azar tattığım için oldukça ağır olan yemekleri hafif bir bağırsak bozukluğu ile atlatabildim. Zaten biz bu turda pek yemek yedik de sayılmaz çünkü sabah kahvaltısından sonra yola çıkıp maksimum yol giderek tüm gün sadece su ve çikolata ile idare edip akşam hafif bir yemek yiyerek erkenden yatıyorduk. (Sanırım Atilla bir daha benimle tura çıkmayacaktır) Ertesi sabah yine erkenden yola çıkıp Ereğli yönüne doğru yol alırken sağda mola vermiş bir kaç motor gördük, çok süratli olduğumuzdan sadece korna çalabildik. (Konya civarındaki yollar bu açıdan muhteşemdi).

Önce Meke Krater Gölü'ne gittik. Açıkçası bana göre resimleri daha etkileyici idi.

Ardından ara yollardan (ki bu yollarda düzgün ve doğrusaldı) Karaman'a indik. Buradan doğuya doğru yol alarak Taşkale Köyü'ne gittik. Gezi 2003 kitabından yararlanarak bulduğumuz bu yer çok etkileyici idi. Oralara yolu düşen herkese tavsiye ederim.

Ardından Karaman üzerinden çok güzel virajlarla Mut'a indik. Burada dikkat edilmesi gereken iki şey var. Birincisi deli gibi o virajlarda yol alan kamyonlar, ikincisi ise sıcak idi. Kamyonlar tüm Toroslar boyunca bizde şaşkınlık uyandırdı. Nedense görüşümüz tüm kamyonlar yüksüzdü ve hepsi köy içleri de dahil, deli gibi gidiyorlardı. Sıcak ise inanılmazdı. Saat 15:30 olmasına rağmen motorun termometresi Mut'ta 42°C'yi gösteriyordu.

Nasıl da Toroslar'a tırmanacağız serinleriz diye kendimizi teselli etmemiz, girdiğimiz yolun mıcır olup yaklaşık 50km deli gibi virajlarla devam etmesinden dolayı tam bir karabasana dönüştü. Fırın gibi bir havada yaklaşık 1 saat daha devam edip 1800m'lere ulaşabildik. Yanlış buralarda manzara muhteşemdi. En son çıkan Türkiye'nin en güzel yolları kitabında geçen Mut - Ermenek - Hadim yolu gerçekten bu izdiraplara değdi. Bu yolu yaparken yanınızda su bulundurmaya ve benzin istasyonlarının mesafesine dikkat edilmeli. Yol üzerindeki kasabalar Sarıveliler, Ermenek, Hadim ve özellikle Taşkent inanılmaz güzellikte yerler.

Bazı yerlerde yol çalışmaları olmasına rağmen yol çok düzgün ancak nedense Karaman sınırları başlayınca yol düzeldi. Sanırım bunun sebebi de Karaman'ın yeni il olmasında dolayı. Hatta yol kenarında başıboş otlayan develer bile gördük.

Akşam Taşkent'te belediyenin otelinde kaldık. (Bir gece Hiton, bir gece Belediye Otelinde bayağı bir değişiklik oldu.) O yöredeki tek otel buymuş ve genellikle de yer olmuyormuş. Biz Atilla'nın bayisi kanalıyla yer ayırtığımız için yer bulabildik. Ancak Taşkent olağanüstü bir yer. Kasabadan geçen akarsunun alabalıkları ise muhteşem. Etrafta sakinliği seven bir çok yerli turiste rastladık. Ertesi sabah yine aynı gezi kitabında gördüğümüz Yerköprü Şelalesi'ni bulmak üzere 3 saat harcadık. Benzinsiz dağ başında kalma tehlikesi yaşadık ancak şelalelerin bir bölümüne yaya giderek ulaştık. Ve gerçekten de tüm bunlara değdi. Burası kamp için mükemmel bir yer. Ardından Seydişehir'de bir mola da Atilla'nın söylediği bir laf geziyi çok iyi tanımladı.

Bir şehirlerarası otobüs mola vermişti ve insanlar iniyordu. Güzelce bir kız indi. Atilla'da "Oğlum farkında mısın günlerdir ilk defa eşek üzerinde olmayan ve çarşaf giymemiş bir kadın gördük" dedi.

Beşşehir içinde bir tur attık, kemerleri gördük. Aksi yönde kaldığı için balık lokantalarına gitmedik (Çokoprens neyimize yetmiyor?). Kuzeyden dolaşım aşağıya Eğirdir'e indik. Eğirdire inen yoldaki virajlar tam VFR'ye göreymiş.

Keyifli virajları alırken bir Goldwing ile selamlaştık. Akşam Eğirdir'de yarımada da ki pansiyonlardan birinde kalıp kendimize balık ziyafeti çektik. Levrek'in porsiyonu 4 milyon istakozun ki ise 6 milyon idi. Böyle ağır yemeğe alışık olmayan midelerimiz bizi rahatsız ettiysede kulak asmayıp erkende yattık.

Gölün batı tarafından dolaşım Şuhut üzerinden Afyon'un doğusuna ulaştık burada artık Atilla isyan bayrağını açtı ve mecburen İkbâl Tesisleri'nde kahvaltı ettik. Ardından eski Afyon-Eskişehir yolunu izledik ve bu yolun 26.km'sinde Peri Bacaları okunu takip ederek sağa saptık. Burada Kapadokya benzeri oluşumlar gördük. Ardından 20km sonra Midas kalıntıları için yoldan tekrar ayrıldıysak da girdiğimiz köy yolu biz enduro kullanmadığımız hatırlatınca mecburen ana yola döndük.

Eskişehir'in içini çok modern buldum. Bu kadarını beklemiyordum doğrusu. Sanırım üniversitenin bunda büyük etkisi var.

Bözüyük'ten Bilecik yönüne sapıp oradan Pazaryeri - Kurşunlu istikametine döndük ve 20km inanılmaz sıklıkta virajlarda önce keyifle, sonrasında ise biraz bıkkınlıkla keyif yaptık. Ardından İznik Gölü ve Topçular'la turu tamamladık.

7 günde toplam 3000km yaptığımız bu tur bana yeniden tatilin sadece güneye gitmek olmadığını, trenle doğuya veya güneydoğuya gitmeden de Anadolu'yu görebileceğimizi anlattı. **İKİTEKER**

Taylan Kalkavan / İstanbul / Ağustos 2003
Atilla Aacı Süleymanoğlu / İstanbul

Gezi Ege ve Akdeniz'de 2.700km

22/08/2004

İlk tatilimizden sonra tam tamına ikibuçuk uzun hafta çalıştık ve bir tatili daha hak ettik (ben çalışmadım bu öğrenci olmanın bir nimeti :) Cemal Coşkun çalıştı :). Bu seferki tatil de diğerleri gibi çok planlı olmadı, ilk hedefimiz Akdeniz dolayısıyla da Antalya'ya yakın bir yerde konaklayalım diyerekten Pazar sabahı saat 08:15 gibi köprü çıkışında Ceyhan'la buluştuk. Aslında kalınacak yerleri ne kadar kalacağımızı konuşmayı çok denedik ama her seferinde amaaan gittik mi gördük mü karar veririz diyerekten sallamıştık. İlk tatilin aksine bu tatile çıkarken yağmura yakalanmadık ama yine içimizde bir burukluk vardı, hayır yağmura yakalanmamış olmanın burukluğu değil, aslında üç motor olarak çıkacaktık tatile ama sevgili yol dostumuz Ali Pasha askerliğini yaptığı Şırnak'tan izne geldiğinde sarılık olduğunu öğrendik, hepimiz çok hevesliydik ve tatil tarihleri de Ali'ye göre ayarlamıştık ama motorla uzun yol sağlığı açısından riskli olacağı için üç motor dört kişi çıkmayı planladığımız tatile iki motor üç kişi çıkmış olduk... Şimdiii tanıyanlar sormasın "Eee Müge, senin de motorun var, artçı artçı nereye kadar?" diye... efenim madem beni biliyorsunuz Cemal'i de bilirsiniz, yani bırakın şehirlerarası yola çıkmamı şehir içinde bile nereye gideceksin nasıl gideceksin, niye gideceksin diye bir saat beni sorguya çeker, bana yakın geçen arabaları kovalayıp söforlerine bağırıp çağırır... yaaaa hem acemiyim hem de benzin masrafı ikiye katlanacak...bu seferlik olmadı.

Saat 08:00'de buluşmamız gereken noktaya saat 08:10 gibi geldik, Ceyhan da birkaç dakika sonra geldi ve yola koyulduk. İlk olarak köprüden sonraki ilk Shell'de durduk, yük kontrolü yaptık, Derin'i (NX4 Falcon) ve Elma Şekeri'ni (Virago 535) doyurduk (depoları doldurduk) ve saat 8.45'te yola çıktık. Yolumuz uzun değil tabi feribota gidiyoruz daha yeni başlıyoruz, ama İstanbul'dan uzaklaşırken de içimiz kıpır kıpır... Derken maceralar erken başladı, önümüzde bir Lada var içinde de üç tane çiyen... Bunlar önce Ceyhan'ı biçmeye kalkıyorlar sonra bizim üzerimize kırıyorlar... Cemal'de sigortalar atıyor... zaten trafik var arabanın kaçacağı bir yer de yok... Cemal bağırıyor, ana avrat gidiyor çekin lan kenara... çekmiyolar şerefsizler, üzerine kırarlar ama kenara çekmezler... olayın saçmalığı şurada... bunlar üç kişi... ana avrat sülalelerine küfürler edilmiş hepsine topsun künilsin işaretleri çekilmiş bunlar tınmıyorlar... hiç... delikanlılık öldü mü bea? Neyse sonunda dayanamayıp kaçıyorlar bir çıkıştan çıkıyorlar ama o da ne arkada oturan fener-

bahçe formalı genç bunlar yoldan ayrıldıktan sonra kafasını kaldırıp bize bakma cesaretini gösteriyor... ve ne yapsa beğenirsiniz? Hareket çekiyor! Bu ne şimdi? Bunları ne yapmalı? Biçmeye kalkarsın, küfürleri yersin, arka koltuğa gömülürsün, kenara çekmezsin... ama yoldan ayrılınca delikanlı damarı kabardı da hareket çekti... neyse sinir oluyoruz ve yolumuza devam ediyoruz. Feribota biniyoruz ama tabiki binmeden önce birer çamlıca ve simit alıyoruz, sonra da feribotta biberli karper peynirlerimizle bunları afiyetle yiyoruz... Biz Cemal'le bıdı bıdı söylenirken Ceyhan bey de bizi pek takmıyor tabe o otobüsleri tanyor, göz kırpmalar falan... neyse onu da sonra anlatırım fakaaat...

Feribottan karnımız tok, altımız pek, keyfimiz yerinde iniyoruz ve yola koyuluyoruz. Bu arada bilenler bilir Cemal beyin tükürme huyu vardır motorda giderken hatta geçen tatilde bu yüzden devriliyorduk bir keresinde... neyse bu sefer de farklı bir yaklaşım oldu tabe... Cemal tükürdü, Ceyhan yaladı... biz öndeydik, Ceyhan da maalesef sol arkadan takipteydi... açık kaskıyla... saygılar...

İlk molamızı Yenişehir'de verdik, birer kola aldık, saat kulesinin önündeki parka kurulduk dinlendik gevik yaptık, bu arada Ceyhan'a yol vermeyen bir delikanlı da gelip bıdı bıdı etti, Ceyhan da ona vıdı vıdı etti sonuçta esnaf gelip adamı yolladı... neymiş efendim sağımdan geçemezsin solumdan geçersin, eeeee yol vermiyorsun ki solundan geçeyim yolu ortalamışsın zaten... mevzu bundan ibaret... geçiyoruz, dinleniyoruz. Bir amca geliyor yanımıza, anlatmaya başlıyor... onun da motoru varmış, şirin insan konuşuyor biraz sonra da ben sizi rahatsız etmiyim artık gideyim diyor ve aklına geliyor bize kızını anlatıyor sonra ben sizi rahatsız etmeyeyim haydi hoşçakalım diyor ve oğlunu anlatıyor... anlayacağınız amca on kere hoşçakalın diyor da gidesi yok ama zaten git diyen de yok :) konuşuyoruz biraz sonra şaşkın bakışlarımız arasında gerçekten de gidiyor... Tam motorlara dönüyoruz ki bu da ne? Ceyhan yüklere bakıyor, yüz ifadesini görünce Allah diyor bir sorun var, acaba nedir nedir derken bir de bakıyorum ki deri montu yok... ama yolda yüklerin üzerindeydi ama düşmüş aaa haydi dönüp alalım diyoruz yok diyor... ya öyle deme abi dönüp alalım deri mont bu yaw diyoruz tınmıyor, ben zaten onu verecektim birine bari ihtiyacı olan birine yarasa da üzerinden araba geçerse diyor ve bizi zar zor ikna ediyor... yolumuza devam ediyoruz...

Reklam mahiyetinde buraya yolda gördüğüm bir tabeladaki yazıdan bahsetmesem olmaz; 'Ateş yakma! Yaktığın ateşi söndür' bu doğrudan 'Sigara içme, triyakiysen de izmariti çöpe at mantığı' kendi kendime gülüyorum yolda, Cemal de tınmıyo tabi o alıştı artık böyle garipliklerime... Bu arada geleneksel Cemal'i tatilin ilk günü arı sokması olayı gerçekleşiyor ama bu sefer kendini arı zanneden başka bir böcek sokuyor Cemal'i ve bacağından sokuyor... işin tuhafı üzerinde iki

kat pantolon var yani bu haşara kardeşimiz azmetmiş ne yapmış etmiş pantolona girmiş, yukarı tırmanmış ve dizinin biraz üstünden Cemal'i sokmuş... çekiyoruz kenara, ısırığın üzerine ilaç sürüyoruz şişmesin diye ve yola devam ediyoruz.

Yenişehir'den sonra ikinci molamızı da Simav'da veriyoruz. Simav çok güzel şirin bir yer, Ceyhan önceden Supereva gezisinde gelmiş buraya, yolda tanıdıklardan birisine rastlıyoruz o da race kullanıyor... sonra bir bandit 600le Hüseyin ağbi geliyor... aniden ortam oluyor....

Hem sohbetleri hoş hem de çok misafirperverler sağolsunlar, hesabı ödetmiyorlar, yemeğe kalın diye de ısrar ediyorlar ama daha Denizli'ye kadar yolumuz var, vakitlice kaçıyoruz. Denizli'ye varmadan önce yol üzerinde bir benzincide mola veriyoruz. Ohoooo benzinci işte diyip geçmeyin... enteresan olaylar yaşanıyor burada önce Ceyhan gittiğinde görevli arkadaş onu Alman zannediyor ve Ceyhan'a birşey söyleme ihtiyacı hissetmeden arkadaşlarına dönüp almanca bilen var mı diye soruyor, Ceyhan da atlıyor 'Ben biliyorum'... yaaa hem bu benzinci öyle sıradan bir benzinci değil kardeşim, lanetli burası bakınız nasıl mı? Fotoğraflarımızın hepsi net sadece burada çekilen altı tanesi bulanık... gerçi net bir tane de Cemal'in fotoğrafı var ama o fotoğrafta da içine şeytan girmiş gibi durmuş bakıyor artık şeytan neresinden nasıl şettirdiyse... neyse sağolsunlar bize incebellide nescafe ikram ediyorlar (bayılırım :)) ama bakın şu Ceyhan beyin yaptığına, bunu üzerine döküp haşlanıyor, bardağı da kırıyor sonra da benzin parasını ödemedi kaçmaya çalışıyor... cık cık cık. Sırayla gidelim, bardağı düşürdüğünde sağolsunlar hemen yenisini yapıp getiriyorlar... giderken de tam motorlara binmişiz... çalıştırıp gidicez orda çalışan amca Ceyhan'a yaklaşıyor, utana sıkıla boynunu büküp 'Şeey yirmi milyon?' diyor... biz anlamıyoruz ama meğersem Ceyhan kardeşimiz benzinin parasını da vermemiş... veriyoruz parayı ve yola devam ediyoruz.

Benzinciden Ceyhan Denizli'ye kardeşine telefon ediyor,

- Naber nasılsınız? Mangal mı yaptınız? Oh oh oh afiyet olsun,
- Buyrun siz de gelin, yiğın ha ha ha
- Tamam iki saat sonra oradayız kurt gibi açız bize bir kuzu hazırlayın çeviricez gelince!

Yolda Ceyhan açlığına yeniliyor bir elma bahçesinin kenarında durup, bahçe sahibinden izin alarak ikişer elma yiyoruz ve ondört saatlik yolculuk sonunda Denizli'ye ulaşıyoruz. Ceyhan'ın kardeşleri karşılıyor bizi, süper eğlenceli insanlar, bizi piknik alanına götürüyorlar, aldıklarını pişiriyorlar biz de afiyetle yiyoruz... oh oh oh... sonrasında evlerine gidiyoruz, ben böyle bir aile görmedim! Herkes birşey çalıyor kardeşim bunlar yürüyen orkestra... bütün gece çalıp söylüyorlar bizim için ve tatilimizin ilk günü de böylece bitmiş oluyor... doğrudan tatlı rüyalara dalıyoruz...

23/08/2004

Ceyhan sabahtan çıkıp motorunu sanayiye götürüyor, akşam motordan garip sesler gelmeye başlamıştı ne olduğunu da tam anlayamamıştık hem de yağının da değişmesi gerekiyordu... Ceyhan bunlarla uğraşırken biz de evde biraz keyif yapıyoruz biraz da ortalığı topluyoruz sonra arayıp çay demlememi emrediyorlar ve kahvaltılık pasta börekle dönüyorlar, kahvaltı ediyoruz ve saat üç gibi anca yola çıkıyoruz, istikamet Köprülü Kanyon! Mehmet, Tuğba ve tabii ki Kamil Çelik!

Keyifli bir yolculuk yapıyoruz... yolda giderken tamam 703.km'de kenarda bir çardak gözümüze çarpıyor, Ceyhan hemen az ilerde duruyor, 'Ben burada kahve

çimeliyim!' eeee tamam Ceyhancım isteğın kahve olsun, buyrun buyrun... kuruyoruz çardağa, birer türk kahvesi içiyoruz, yanında da bir testi su geliyor... keyfimize diyecek yok... borcumuz mu? 1.5 milyon... Anadolu'nun gözünü seveyim İstanbul'dan uzaklaştığımız nasıl da fiyatlara yansıyor...

Antalya'ya girmeden önce tepede son bir mola verelim, kendimize gelelim diyoruz ve Karayolları Yol Kenarı Dinlenme Yerinde duruyoruz. Daha biz durduk durcaz bir mobiletli amca geliyor yanımıza, park ediyor mobiletini, alıyor eline birasını başlıyor anlatmaya valla muhabbet nasıl başladı dersiniz hiçbir fikrim yok :) ama gülmekten yerlere yattık orası kesin... Coşkun ağbiyle tanışın... kendisi kırklarında bir delikanlı, masmavi gözleri, etkileyici bakışları var, birsürü şey anlatıyor bize... aslen İstanbul'luymuş, babası zenginmiş, bir gün kafası atmış babasına rest çekmiş... okumuş bayağa mühendismiş, üniversitede ders vermiş bir süre sonra da herşeyi bırakıp Antalya'ya taşınmış... şimdilerde Antalya'da bir iş adamının evinde çalışıyormuş, BMW vermişler ama istememiş benim mobiletim varken ne yapcam ben o kadar benzin yakıp bundan kral vasita yok diyor :) bu arada herkesi tanımış Antalya'da, anılarını anlatıyor gülüyoruz bayağa... ama bizi uyarmadan da edemiyor, Ortaköylüden korkulur, dikkatli olun diyor... kendisi çok korktu Ceyhan dan :) Sonra scooter'ı olan bir amca daha geliyor yanımıza, o da motorları görünce muhabbet için durmuş. Yavaştan motorlara binerken konuşmaya devam, biraz aşk meşk, biraz da hayat üzerine... sonra bize telefonunu veriyor Coşkun ağbi, birşeye ihtiyacınız olursa beni arayın çevrem geniş diyor... Bu arada cep telefonunun üzerine manitanın resmini yaptırmış, arka tarafına da kendi smokinli resmini, görüyoruz dumur oluyoruz ama çaktırmıyoruz :) bu arada bize Efes şişelerindeki kağıtları sökmemizi sıkı sıkı tembihliyor, yetim hakkı yemeyin diyor, onları yetimler yapıyor... tamam diyoruz ve vedalaşıp yola koyuluyoruz...

Antalya'yı da şehir olarak pek sevmeyiz, hem çok boğucu bir havası vardır hem de trafiği her zaman berbatır (biz de tam iş çıkışı saatinde gelmişiz). Antalya şimdye kadar tatillerde en çok taciz edildiğimiz yer... yine takılmışız trafige aralardan yavaş yavaş geçiyoruz, ışıklardayız kırmızı yanıyor, durucaz derken yeşil yanıyor devam ediyoruz bu arada en sol şerit ile orta şerit arasındayız... derken soldaki minibüs ne sağına ne arkasına bakmadan üstümüze geliyor, değdi degecek Cemal kornaya asılmış durumda geçiyoruz ama çok sinirlenmişiz, o trafikten o bunaltıcı havadan sonra Cemal'de yine şalterler atıyor başlıyor

bağırmağa çek lan kenara diye... bu seferki minibüs şöförü de delikanlı çıkıyor... ben Cemal'i sakinleştirmeye çalışırken adam çekiyor kenara ben işte o anda Allah diyorum ki Cemal de çekiyor kenara... ben hala sakinleştirmeye çalışıyorum ama adam minibüsten inince ben de iniyorum ve Cemal adamın üzerine koşmaya başlıyo... ama koştuğuna söylendiğine bakmayın Cemal'in çok komik bir huyu vardır, karşıdaki adam ona vurmadığı sürece vuramaz kimseye... adam da hani iri yarı... bunlar iki aşık gibi elele tutuşuyorlar havada... ben de hala Cemal'i sakinleştirmeye çalışıyorum bu arada adam da özür diliyor... hah buyrun burdan yakın... adamlar kavga etmek için kenara çekmişiz adam vuruyor bir de üzerine özür diliyor şerefsiz hadi bakalım ne yapcaz şimdi? Bu arada Ceyhan da trafikten dolayı bizim durduğumuzu görmedi devam etti... o anda karşı taraftan bir scooterın bize doğru geldiğini görünce anahtar! diyorum kendi kendime ve hemen motora koşup üstünden anahtarı alıyorum, bu arada Ceyhan da geri dönmüş, benden önce gidiyor Cemal'in yanına, adama hade kapa çeneni diye diye arabaya bindirmeye çalışıyor adamı bu arada scooter üzerinde iki çıyan da gelmişler arada konuşuyorlar ama birşey dedikleri de yok aslında ve kimin tarafında oldukları da belli değil... derken Ceyhan aniden bunlardan birine dönüp bir bakış fırlatıyor bu salak da tırsıp hafiften geriliyor... minibüs şöförü de minibüsüne bindiriliyor bu arada Cemal'e bak senin yaptığın çok ayıp ben senden özür diliyorum falan diyor ama birine birşey oldu olacak yani diyorum neyse adam biniyor minibüsüne ve uzaklaşıyor bu arada scooter la gelen çıyanlar da ortadalar ne yapıyorlar bilmiyorum anlamsız konuşuyorlar ama hala anlamış değiliz... ne zaman mı anlıyoruz? Bunlar biniyorlar scootera tam bizim yanımızdan geçtikten sonra da arkadaki lavuk bağıyor 'Burası Antalya!' işte o anda bende de şalterler atıyor ben de onun arkasından bağıyorum ama ne diye bağırdığıma bu kalbim kadar temiz gezi yazısında yer vermeyeceğimdir... neyse benzinliğe giriyoruz... üçümüzün de sinirler altüst olmuş durumda... bakıyoruz etrafta veletleri görürsek kenara çekip bir temiz dövüp rahatlicaz (dövecez dediysek bizim de çorbada tuzumuz olsun; bakınız olay çıktığında Müge kaskını nasıl daha verimli kullanıyor). Neyse uyuz olduğumuzla kalıyoruz ve herkese kötü kötü bakışlar ata ata yolumuza devam ediyoruz...

Serik'te de bir mola verdikten sonra akşam Köprülü Kanyon'a varıyoruz, maalesef karanlıkta çadır kurmak zorunda kalıyoruz, maalesef çünkü her ne kadar bildiğimiz hep gittiğimiz yer de olsa orada hiç elektrik yok, etraf zifiri karanlık yacak odun çalı çırpı bulamıyoruz fazla bu yüzden... ama keyfimizin kaçmasına imkan yok çünkü yine Köprülü Kanyonda... ocağımızı hazırlıyoruz ve gelirken yoldan aldıklarımızı pişirip afiyetle yiyoruz... ama tabi hala içimizde Merve'yi bulamamış olmanın ezikliği var...

Şimdi Merve kim nereden çıktı? Merve kim bilmiyoruz ama kendisi yüzükten çıktı, Ceyhan'la ortaköyden ikinci el gümüş alırcene bir yüzük beğeniyoruz, parmağına da oluyor ve alıyoruz ama o da ne? Kahvaltıya bir oturuyoruz ki yüzüğün içinde Merve yazıyor :) Kader bu... gerçi sonradan Merve'yi Hazırkart reklamından bulduk ama arkası yarın :)

24/08/2004

Sabah uyanığımızda güzel birkaç sürprizle karşılaşırız... öncelikle sabah Mehmet ve Tuğba çadırımızı görmüşler, gelmişler ve Ceyhan'la tanışmışlar. Ceyhan da üşenmemiş bizim için bira kutularından kupa hazırlamış ve ocağında suyunu kaynatıp kahvesini yudumlamaya başlamış bile... hatta Tuğba'ya da vermiş bir kahve ama o sevmemiş... acı... sonra karşı taraftaki kampçılarla tanışmış, onlar da Ceyhan'a ağla tuttıkları balıklardan küçük olanları vermişler. Yani biz kalktığımızda herşey hazır zaten... hemen hazıra konuyoruz ve imkanların

keyfini çıkarıyoruz. Sonra Tuğba'yla pazarlığa giriyoruz, önceki tatilde çektiğimiz fotoğrafları vericez ama öyle kolay kolay olmaaz bayağa uğraştırıyoruz, o da sonunda hıh bana ne vermezseniz vermeyin diye kestirip atıyor her zamanki gibi :) ama vereceğimizi de biliyor tabi... uzulduğuna biz de o annesinin yanına gittikten sonra Mehmet'e veriyoruz fotoğrafları (hani biz de az değiliz galiba?). Bu arada Mehmet biraz üzgün, derken eeee pişti oynuyor musunuz diye sorduğumuzda öğreniyoruz nedenini, oyun kağıtlarını dondurmacı yakmış... haydaaaaa ona ne yaw? Niye yakmış? Onun oğluyla oynuyorlarmış, adam gelmiş, kızmış... almış kağıtları ateşe atmış... aaa sen üzülme bizde bir deste daha var onları veririz diyoruz ama istemiyor Mehmet, onları da yakar diyor... ısrar ediyoruz ama istemesine rağmen ısrarla almıyor oyun kağıtlarını...

Bu arada Ceyhan doğrudan Olimpos'a geçmeye karar veriyor, bizim ne yapacağımız belli değil bir gün daha kalabiliriz çocuklarla hasret gidermek için. Öğlen çocukların annelerinin yanına gidiyoruz gözleme yemek için, gözleme hala bir milyon ve hala nefis... ama peynir çok tuzlu olduğu için patatesle peyniri karıştırıp yapıyormuş, bu çılgın karışıma bayılıyoruz :) Bu arada Tuğba geçen tatilde ona hediye ettiğim bileziği takmamış ben de bir süre küsüyorum ona... gerçi sonradan uzun uzun anlatıyor yaaaa valla bıdı bıdı diye :) Bu arada bir de kötü haber alıyoruz, ablaları Derya sedef hastalığına yakalanmış yazık, bayağa üzgünler bu yüzden, eskiye göre daha durgunlar, Manavgat'a yollanmışlar ablayı teyzesinin evine... sonra yine bilezikleri ve kolyeleri çıkarıyor Tuğba ve karmaşık bir pazarlık süreci yaşanıyor sonuçta ben iki bilezik koparıyorum ama nasıl kopardım ne kadar para aldım ne kadar para verdim valla hatırlamıyorum :)

Ceyhan toplanıp yola koyulacakken ona balıkları veren amcanın kızı geliyor o da ilkokul veya ortaokulda büyük ihtimalle (hatta Mehmet'te gözü var galiba bir dediğini iki etmiyor :) ama bu kız biraz daha yapılı Tuğba'yla Mehmet'e göre ve çok da meraklı... siz kimsiniz? Nerden geldiniz? Niye? Sonunda okkalı bir yalan uyduruyoruz... efenim senaryomuzla göre ben Cemal'in ikinci karısıym, Ceyhan da Cemal'in oğlu... Cemal benden önce zengin olduğu için yaşlı bir kadınla evliymiş ondan da Ceyhan doğmuş sonra kadını boşamış parasını almış ve benimle evlenmiş... yani kuyruklu yalanın bu kadar uzun kuyrukluşu görülmemiş duyulmamıştır... bu arada Ceyhan da aslında Cemal'den iki yaş büyük ama biz onun yaşını küçültüp Cemal'in de kırk yaşında olduğunu iddia ediyoruz... kız aslında tereddüt de ediyor nasıl yani ne diyorsunuz, olmaz öyle şey falan diyor...

ben de hemen tribe giriyorum, lütfen bu konuda konuşmayalım artık, hepsi geçmişte kaldı biz çok mutluyuz... sonunda kız üstelese bile hiç bozuntuya vermiyoruz ve inanmazsan inanma ama durum bu diyoruz... kız da dumur oluyor ama itirazların bir işe yaramadığını görünce vazgeçiyor ve böylece aman oğlum dikkatli kullan, ulaşınca bizi ara tamam mı diye diye uğurluyoruz Ceyhan'ı :)

Ceyhan gittikten sonra biz de pek bir şey yapmıyoruz... suya girip çıkıyoruz, güneşleniyoruz sonra Cemal beyin ar damarı tutuyor, bütün günümüzü kavga ederek harcamaya karar veriyor, ortada birşey yok gerçi ama bütün günümüzü harcıyor, vıdı vıdı ömrümü yiyon lan Jemal... akşam yine barışıyoruz tabii... çocuklarla konuşuyoruz, onlar da görmüşler tabii kavga ettiğimizi, aralarında konuşuyorlar sonra dayanamayıp bana soruyorlar ne oldu niye kavga ettiniz diye... ben de çünkü Cemal psikolojik deli diyorum :) Tuğba da hadi canım gerçekten niye kavga ettiniz diye bastırda da Mehmet devreye giriyor, bizi ilgilendirmes hem ayıp öyle sorulmaz diyor her zamanki gibi :)

Akşam oluyor, Tuğba'yla Mehmet onları beklemeden gitmememizi tembileyerek evlerine dönüyorlar. Biz de alışverişe gidiyoruz akşam yemeği için, akşama balık var... Köprülü Kanyon'daki bu akşamımız öncekilere göre biraz garip geçiyor yani garip değil de farklı belki de, hemen yanbaşımda bir karavan var, karşıda kamp kurmuş başka bir aile var (bize balıkları veren aile aynı zamanda kuyruklu yalanımıza inanmayan kızın ailesi :) ama erken yatıyorlar o yüzden önceki gece ışık olmadığından görmemişiz... bu gece ise biraz aydınlık ve gürültülü... gürültü neden dersiniz karşı kıyıya bir araba yanaşiyor, dayıyorlar Serdar Ortaç kasedini bütün gece yazdığım mektupları teker teker yakacakmış... diye diye... böyle işte... pek doğayla başbaşa olamıyoruz doğal olarak... balıklar da fos çıkıyor, çok küçük oldukları için kılıcığını ayıklaması zor çok da kılıcı var pek tad alamıyoruz ve bir süre sonra pes edip patlıcan ve (her ihtimale karşı aldığımız) sucukla karnımızı doyuruyoruz... sonra Serdar Ortaç arabası geliyor, kampçılar uyuyor ve bir süre doğayla başbaşa kalabiliyoruz... bu arada çalı çırpı durumumuz çok iyi önceki gecenin acısını çıkartıyoruz :) ateş ruhumu ele geçiriyor ve azar azar hepsini yakıyorum... yaktıkça mutlu oluyorum kocaman ateşimiz oluyor :) Köprülü Kanyon'da bu yılki son gecemiz de böyle geçmiş oluyor...

25/08/2004

Sabah ilk ben kalkıyorum, alıyorum çakımı elime, ben de kahve yapıcım... Ceyhan yaparsa ben de yaparım üvey bile olsam annesi değil miyim :) ama tabii hatırlıyorum ki bizde ocak falan yok Ceyhan'da var, arayıp ocağı getir kahve içcem demek de olmaz... yine iki tane kupa hazırlıyorum bira kutularından, sonra da gecedan kalan ateşi canlandırıp (şimdi çevreciler atlayıp neden gecedan ateşinizi söndürmediniz demesinler çünkü sönmemiş haberimiz yoktu... üzerine toprak atıp onun üzerine de iki litre su döktükten sonra söndü sanmıştık sönmemiş, sabah gördüm...) bir bira kutusunda da içme suyu ısıtıp kahve hazırlıyorum... Mehmet geliyor onunla oturuyoruz sonra da Tuğba geliyor ve Cemal Coşkun da sesimize dayanamayıp uyanıyor :) ona da kahve yapıyorum... gecedan kalan cipsimiz var, onu da çocuklarla yiyoruz, Tuğba da tam bir cips canavarı, Mehmet biraz dalga geçiyor onunla... derken aman allahım nasıl olduysa iki dakikada bunlar başlıyorlar kavga etmeye... Tuğba Mehmet'e vurup kaçmaya çalışıyor ama olmuyor her seferinde o daha Mehmet'e ulaşmadan pat diye o yiyor şaplağı, iyice hırslanıyor, kızıyor sonra da küsüyor gidip ilerde çömelip başlıyor ağlamaya... git git teselli et yok... hiç tınmıyor... bana vurdu o bana vurdu öhööö diyor, nuh diyor peygamber demiyor... barıştıralım diyoruz... ben kucaklıyorum Tuğba'yı, Cemal de Mehmet'i alıyor ayyy biz daha bunları birbirine yaklaştırmaz yaklaştırmaz başlıyorlar birbirlerini tekmelemeye... şaka mı ciddi mi o da anlaşılıyor ki... ne

yapsak ne yapsak... sonra bir de ortalıkta koşuşan küçük kardeşleri Kamil Çelik düşmez mi? O da başlıyor ağlamaya... neyse onu kaldırıyor Cemal yok bişi valla yok gel hoppada hoppada yapıyor... o sakinleşince Tuğba'yla Mehmet'e gidiyoruz, sonra bakın kavga etmeyin siz kardeşiniz derken pat diye yapıyorlar cevabı; "Eee, çok biliyorsanız siz niye kavga ediyorsunuz?" Hah! Buyrun buradan yakın... Cemal bey açıklayın çocuklara biz niye kavga ediyoruz? Zira ben bilmiyorum niye kavga ettiğimizi... Cemal de bilmiyor... eee çocuklar da bilmiyor... başlıyoruz gülmeye ne yapalım? Sonunda barışıyoruz... biz de eşyalarımızı ve çadırımızı topluyoruz sonra gözleme yemek ve vedalaşmak için annelerinin yanına gidiyoruz... yiyoruz gözlemelerimizi, fotoğraf çekiliyoruz ve yola koyuluyoruz... Köprülü Kanyon'dan ayrılırken içimizde hep aynı duygular var... mutluyuz, huzurluyuz ama biraz da hüznüyoruz... daha ordan ayrılmadan özlüyoruz çocukları...

Öğleden sonra Olimpos'a ulaşıyoruz, Yağmız Pansiyon'un sapağından geçerken Özkan'ım Özel'im iki gözümü anıyor :) ilk gezi yazısını okuyanlar bilir... Biz daha Kadir'in Yeri'nde çadır kurma alanına girer girmez Ceyhan arıyor ben çardaktayım diye... ben de çabuk buraya gel yoks motorunu çalarım diyorum :) Bunu da Coşkun ağbi söylemişti Köprülü Kanyona giderken... nereye gideceğimizi sorup Ceyhan'ın motorunu çok beğendiğini ve akşam gelip Elma Şekerini çalacağını söylüyordu devamlı :)

Çadır yeri konusunda şanslıyız daha bugün çok güzel bir yerden çadırını kaldırmış biri, Ceyhan hemen gösteriyor bize biz de onaylıyoruz. Zaten yolda pişmiş iyice korumaların içinde hemen çadırımızı kurup mayolarımızı giyip denize koşmak istiyoruz... derkeken bir Titan geliyor, yalnız bir amca, Cemal gerçi adını hatırlayamıyor ama amcağı tanıyor, yıllar önce Bodrum'da karşılaşmışlar, tanışmışlar konuşmuşlar, bu amca altında Titan'la yükleniyor ve tatile çıkıyor, inanılmaz yol yapıyor zaten Ceyhan'a da Bulgaristan'a gittim diyince işi bitiriyor :) hepimiz saygıyla önüne eğiliyoruz. Onunla konuşuyoruz biraz ve görüşmek üzere diyerekten denize yollanıyoruz... Motorları park ederken kısa bir polemik yaşanıyor, park parası istiyorlar, ama kardeşim nerde görülmüş motorun park parası verdiği? Hadi başka kapıya diyerekten yolluyoruz çakal amcağı bu arada ceyhan da kıyamıyor Elma Şekerine bir şey yapar diye biraz daha uzağa park ediyor onu. Olimpos'ta deniz her zamanki gibi süper, bir de kola kapıyoruz bakkaldan oooooooh ikinci güneşinin altında seriliyoruz, geşik yapıyoruz, Cemal kitabını okuyor ben de benimle ilgilen sin diye onu taciz ediyorum devamlı kitabına küçük

taşlar atıyorum... arkada oturan ve bunu gören bir gurup genç onu kurtarmak adına beni oyalamaya karar veriyorlar ve benden birkaç fotoğraf çekmemi istiyorlar bu kutsal görevi de başarıyla yerine getiriyorum çünkü benim işim bu ben ailenizin sanat yönetmeniyim... bu arada Ceyhan da denizden çıkıyor ki süper şekilli yanmış yollarda, çıplak olduğunda bile üzerinde beyaz bir t-shirt varmış gibi görünüyor kollar yanmış hatta kararmış bile ama gövde süt rengi süüt :) sonunda Cemal'i tacizlerimle usandırıyorum ve kitabını bırakıyor böylece sosyalleşiyoruz ve kola şişesine taş atmaca mümkünse sokmaca oyunu oynuyoruz... anlayacağınız yine dünyayı kurtardık... ve acıktığımızı hissedince toplanıp Kadir'in Yeri'ne dönüyoruz... duş alıp giyiniriz ve günün en güzel anlarından biri geliyor... akşam yemeği!!! Giriyoruz sıraya, her zamanki gibi yine sebze, pınav, salata var yemekte ama insan aç olunca onlar bile nasıl güzel geliyor insana... eski faytona binip orda yiyoruz yemeğimizi... sonra da çardakta yayılıyorz. Bir tavla turnuvası başlıyor Ceyhan'la Cemal arasında... ağbi bak uyarıyorum ben iyi oynarım, valla bilemem güzelim ben de iyi oynarım... hah diyorum dünya bu ikisine kaldıysa yandık... birasına oynanıyor turnuva, benim tuzum kuru tabi kim kazanırsa kazansın bana da bira alınacak :P ve ben her zaman olduğu gibi yine Ceyhan'ı tutuyorum, bilenler bilir böyle oyunlarda Cemal kime karşı oynuyorsa ben hep onu tutarım Cemal de bana uyuyuz olur :P ben de az değişim hani... ama elimde değil, valla sevdiğimden :P neyse sonunda Cemalcim maalesef kaybediyor ve Ceyhan'a bira almaya gidiyor bu arada tabi bana da alıyor :) bir süre çardakta demlendikten sonra alemlere akma vakti geliyor... bu geceki istikamet Orange Dance Bar, sebep? Çünkü adı komik, gidecez dans edicez ya dance bar olsun diyoruz... yerini de daha önce görmemiştik ama güzel görünüyor kayalıkların arasından... söyle bir dolanıyoruz Olimpos'ta ama çok cazip müzik yok hadi gidelim diyoruz ki Orange Dance Bar daha açılmamış... biz de pansiyonunda demlenmeye başlıyoruz saat 11de mekan açıldığında da aleme akıyoruz... sonra da kayalıkların arasındaki mekana gidiyoruz... burası Öküz Barın ekonomisi gibi olmuş aslında, bira daha ucuz, müzikler çok farklı değil, insan popülasyonu da çok farklı değil... içiyoruz, güzelleşiyoruz ve dans edip çoşuyoruz, arada etrafa sataşlıyoruz ama bişey olmuyor... sonunda da Kadir'in Yeri'ne geri dönüyoruz, Öküz Bar'a girip bakınıyoruz ama bu sefer Easy Rider oynamıyor gerçi racing lerle ilgili birşeyler var ekranda biraz bakıyoruz ama chopper lar kadar çekici gelmiyor tabi bize... sonunda Ceyhan da ortadan kaybolunca tamam diyoruz biz olduk artık uyuyalım :)

26/08/2004

Çadırı gerçekten de süper yere kurmuşuz, güneş almıyoruz... ama tabi hava sıcak ona yapacak birşey yok... sabahın köründe de Cemal'in bozuk olan telefonu çalıyor ve uyuuuuuuuuuuu oluyorum dayanamıyorum ve uyumakta olan Cemal Coşkun'u sıcak çadırda bırakarak duş almaya gidiyorum... ama sonra geri dönüp biraz daha uyumaya çalışıyorum olmuyor... sonunda dayanılmaz kaptislerimle Cemal'i de uyandırıyorum ve kahvaltıyı kaçan ucundan yakalıyoruz, Ceyhan da çoktan kalkmış, kahvaltısını etmiş... çardakta kuruluyoruz, dergi, gazete okuyoruz (dergi gazete dediysek bizi entel dantel sanmayın Leman, Penguen falan okuyoruz :)). Bu arada yanımızda bir gurup üniversiteli genç oturuyor belli ki yirmilerinin başlarında daha (gerçi ben de öyleyim ya neyse :P) efemim bunlar tabe aşmışlar o yaşlarda herkes hayatın anlamını ve derinliğini çözmüş olur ya konuşuyorlar öyle... sonra bir tanesi ne dese beğenirsiniz? Ah Olimpos da çok bozuldu, iki yıl önce böyle değildi!...' bak bak bak velet büyümüş de çözmüş olayı tabi bunlar küçük ya zannediyorlar ki onlar gelip görene kadar Olimpos diye bir yer yoktu... valla Olimpos'ta iki yıl önce de vardı bu tarz veletler, hala da var, biz de artık Olimpos için değil de bunları görüp gülelim diye gidiyoruz :) sonrasında çardakta geyik yapıyoruz, foto çekiliyoruz, kitap okuyoruz, etraftaki insanlarla

lafliyoruz, çardakta oturan birini daha motor almaya ikna ediyoruz :) gülüyoruz oynuyoruz veeee sonunda denize gidiyoruz... Denize giderken de öğlen acıkırsak diye yanımıza yemeğimizi alıyoruz, konserve barbunya ve yaprak sarması... yoldan da bir litre kola bir de ekme... daha ne olsun? Gidiyoruz sahile yayılıyorz yine, yemeğimizi yiyoruz, yüzüyoruz. Sonra da tanıdık birine raslıyoruz, adını şimdilik hatırlamadığım bir arkadaşımızın arkadaşı aslında ayaküstü bir geyik çeviriyoruz ve hiçbirşey yapmamaya devam ederek akşamı ediyoruz yine... Hafiften üşümeye başlayınca toplanıp Kadir'in Yeri'ne dönüyoruz

Bu akşam farklı bir şey yapalım sahile inelim bari orada demlenelim diyoruz, bakkaldan nevaleyi alıp sahile iniyoruz... deniz gibisi yok valla... ama denize karşı alkol gibisi de yok... öylece uzanıyoruz sahile, denize doğru... bir yandan ayın deniz üzerine yansımaları (hayır efendim ona yakamaz denmezmiş, yakamaz aslında ay ışığının denizde yüzeye yakın yüzen balıklardan yansımalarına denir... yaaaa yani her gördüğünüz ay ışığı deniz birleşimini yakamaz sanmamak lazımdır, ben bunu bir yerde okumuştum sonra da Amasra'da görüp onayladım :)). Sonra hafiften üşüyoruz ve hadi dönelim diyoruz... ama nasıl olduysa sarhoş olmuşuz bunu da suyun geçtiği taşlıktan geçeceğimiz zaman anlıyoruz... nasıl mı anlıyoruz? Efemim ayaklarımız hedeflediğimiz yere gitmiyor... üşüdük ya şimdi ayağımız suya değmesin diye kastırıyoruz :) sonuçta sadece ben zaferle ayrılıyorum mekandan... Ceyhan'ın ayağı kayıyor ve islanıyor Cemal de taş olmayan bir yerde taş olduğunu zannedip cup diye sokuyor ayağını buz gibi suya :). Yürümeye devam ediyoruz bu arada etraf karanlık tabi gerçi bizde de fener var... önümüzde de bir gurup genç... biz de iyice cıvımsız artık korku hikayeleri mi dersiniz çıkartılan garip sesler mi dersiniz... ama kendi kendimize gülmekten yerlere yatıyoruz, gençler de sıklıkla belli kenara çekilip bize yol veriyorlar biz vıcık vıcık espirilerimizi kendi kendimize yapa yapa devam ediyoruz :) Kadir'in Yeri'ne... artık gülmekten karnımız ağrımış, seriliyoruz çardağa... ama hala anlatıp gülüyoruz derken bir genç geliyor çardağa başımıza dikiliyor, biz de boş boş bakıyoruz bu ne diye... derken çardağı göstererek aynen şöyle diyor; 'Arkadaşlar, bu bölgede sessizlik istiyorum' şimdiii fonda Öküz Bar'ın müziği var ne desek? Efendim duyamadım mı desek? Tabi tabi mi desek? Boş boş bakıyoruz sonra da gidiyor tabi o gidince biz yine kopuyoruz :)

27.08.04

Sabah yine saat 10.30 gibi kalkıyoruz ve kahvaltıyı kaçan ucundan yakalayıp

ardağa yayılıyor... bugünkü istikamet Saklıkent, kahvaltıdan yeni kalktık ama açık büfe tepsiyi gözümün önünden geçiyor... derken yolda bir molada karar değiştiriyoruz haydi kekova'ya gidelim farklı bir yer olsun, biz hiç gitmedik diyoruz, Ceyhan önceden gitmiş beğenmiş. Finike civarında içecek birşeyler almak için duruyoruz, bir litre sprite alıp bölüşüyoruz derken bir bisikletli bir çocuk geliyor yanımıza ufak tefek zayıf bir çocuk ama nasıl hareketli nasıl hareketli sanki biri tutuyor da tutmasalar uçup gidecek çocuk :) bir de ağız kulaklarında, motorları görmüş çok beğenmiş, etraflarında dönüyor, inceliyor... çocuk aslında sağır dilsiz ama neler neler anlattı bize orada... tam bir sportmen, bisikletini çok sevdiğini onunla her yere gittiğini, patenle kaymayı çok sevdiğini... neler neler anlattı en sonunda da bize bir mekan tarif etti kesin görün çok güzel motorlarla görün dedi :) valla bütün bunları nasıl dedi dersenez bilmiyorum ama çok güzel anlattı... hemen bir foto çekilelim diyoruz, ceyhan fotoğraf makinesini çıkarır çıkarmaz çok seviyor, o ortadayken çömeliyoruz ve hemen bir elini Cemal'in omzuna diğer elini de benim omzuma atıyor bizi kendine doğru çekip gurula poz veriyor :) sonra da hemen Ceyhan'ı çağırıp fotoğrafa bakıyor ve onaylıyor çok güzel olmuş! Gerçekten süper bir çocuğu ondaki yaşam sevincine hayran kalıyoruz ve kalan sprite imızı ona bırakarak ona el sallaya sallaya uzaklaşıyoruz oradan :)

Kekova'ya ulaşıyoruz, doğası muhteşem bir yer hemen girişinde fotoğraflar çekiliyoruz ama içine girince biraz hayal kırıklığı yaşıyoruz çünkü burada denize girecek yer yok... tekne turuna çıkmak lazım... çadır kuracak yer de pek içimize sınıyor... bunun üzerine düşünmeye karar veriyoruz ve birer tost yiyip kola içiyoruz... sonunda tam fantezi insanları olduğumuz için tekneyle açılmak ve akşam mümkünse teknede kalmak istediğimize karar veriyoruz... bunun için de birisi 100 milyon başka biri 150 milyon diyor... daha bir de yiyecek içecek almak lazım... düşünüyoruz düşünüyoruz sonunda parlak fikir Ceyhan'da geliyor... madem öyle bizi akşam bir adaya bırakın sabah da alın olmaz mı? Olur diyorlar, ona da 60 milyon diyorlar... benim içime sınıyor, bilmediğimiz bir yerde ıssız adada kalıcaz, birimize birşey olsa ne yapcaz falan... cık diyorum ben Saklıkent istiyorum zaten 60 milyon da çok pahalı... neyse sonunda motorlara biniyoruz... Ceyhan'ın suratı görünce biraz moralim bozuluyor tabi, kendisi süper uyumlu yol arkadaşıdır hiçbir şey için ısrar etmez herşeye uyar ama belli ki bunu çok istiyordu.. derken evinin önüne park ettiğimiz amca geliyor yanımıza, ne oldu gidiyor musunuz diyor evet fiyatta anlaşamadık falan derken ben sizi 40a bırakıp alırım diyor... aynı anda Ceyhan da Cemal de bana dönünce daha ne diyebilirim ki? Tamamdır haydi gidiyoruz! Hemen bakkaldan alışverişimizi yapıyoruz ve hazırız!

Musa amca ile tanışıyoruz kendisi yaşlı bir balıktı pırpınyla bize Kekova'yı gezdiriyor, Kayıp Şehri gösteriyor sonra da Toprak Adasına bırakıyor ve sabah saat 9da bizi almaya geleceğini söyleyerek ayrılıyor. Ada gerçekten de ıssız bizden başka kimse yok, hemen moda girip krallığımızı ilan ediyoruz, ben de dominant teyze olduğum için kendimi başkan seçiyorum tabi :P sadece biz keçiler ve sinekler o kadar... kendi krallığımız... hemen kumaştan kalelerimizi dikiyoruz! Keyfimiz tıkrında sadece bir sorunumuz var... bilen bilir adalardan denize girmek zordur genelde yani bakirse kumsalı olmaz kayalık olurda orda da ay kestanesi vs. olur dolayısıyla maalesef ben sandaletim olmadığı için denize giremiyorum ama Cemal'le Ceyhan giriyorlar ben de onlara el sallıyorum... derken sineklerde bir gariplik hissediyorum, adadaki sineklerin nasıl ısırıldığını anlatamam... gerçekten çok acıtıyor ve ayağınızı oynatsanız bile uçmuyorlar anca elinizle kovalamanız lazım ama çok fazlalar... sonunda onlar kazanıyor ben de çadıra kaçıyorum ve sinekliği kapatıyorum :) yani aslında belki de ben kazanıyorum :) biraz uyuklamışım beni Cemal uyanıyor, başkaaaaaaaan başkaaaaaaaan keçiler yemeğimizi kaçırıyor sen uyuyorsun diye, tabi yemekleri dışarda unutmuşuz

allahtan Cemaller tam zamanında gelip kovmuşlar da aç kalmıyoruz :) bu arada keçilerin de bir başkanı var... biz ona kısaca tek boynuz diyoruz, o da benim gibi garip bakıyor belli ki lider :) sonra her ne kadar işe yaramasa da Ceyhan'ın sinek off undan sıkıyoruz çareyi kapalı giyinmekte bularaktan mangal başına geçiyoruz... aldıklarımızı pişirirken bir taraftan da şaraplarımızla demleniyoruz... işte hayat bu... Biz tatilimizde ada kapattık siz ne yaptınız acaba? :P ehem ehem nasıl yani başka insanlarla aynı alanda mı geçirdiniz tatilinizi ne kadar banal :P bu arada Ceyhan alıyor eline telefonu eline başlıyor aramaya... selam naber nasıl gidiyor? Ben mi iyiyim işte Kekova'da ada kapattık orda takılıyoruz :) yine çok eğleniyoruz ve süper sanatsal fotoğraflar çekiyoruz, büyüyünce bizler de birer sanat yönetmenleri olucaz :) Bu arada aldığımız kadınbudu köfteler çok kötü çıkıyor, onları yiyemiyoruz ve belki keçiler yer diye ortaya bırakıyoruz, Ceyhan bey yemeyeceklerini iddia etse de sabah hepsinin afiyetle yendiğini görüyoruz :) eeee adadaki keçi bu ne balsa onu yiyecek tabi :) bir tatil günün daha güle oynaya mutlu mesut bitiriyoruz...

28.08.2004

Musa amca sabah saat 9'da bizi almaya geliyor biz çoktan kalktık toplandık, onu bekliyoruz zaten, atlıyoruz pırpıra, ada kapatmış olmanın ego tatminiyle mutlu mesut dönüyoruz motorlarımızın başına :) Burada kahvaltıyı da aradan çıkarmak için birer tost yiyoruz, keyfimiz yerinde ve yüklenip, Musa amcayla vedalaşıp yola koyuluyoruz. Bugün de Kabak Koyuna keşfe gidiyoruz!

Yolda giderken enteresan bir şey oluyor bir köyün içinden geçiyoruz yavaşça derken bir kaportacıdan aniden bir piliç fırlıyor yola, Ceyhan ne yapacağını şaşırıyor ama zaten son anda fırladığı için piliğin üzerinden geçiyor ama aslında çok üzücü bir durum olmasına rağmen aynı çizgi filmlerdeki gibi oluyor etrafa bir sürü tüy saçılıyor ve Ceyhan geçtikten sonra piliç bizim üzerimize doğru koşmaya başlıyor hay Allah bizden intikam alacak dur yapma etme derken kaçamıyoruz biz de üzerinden geçiyoruz... sonra da Cemal piliğin yana kaçtığını iddia ediyor ben de motora bakıyorum bu biyerlere takıldı galiba ben bunun çıktığını görmedim diye... bu arada heryerimiz tüy olmuş durumda ve kaportacıda piliğin ne işi vardı nasıl oldu nerden fırladı anlam veremiyoruz hepsi zaten birkaç saniyede olup bitiyor... bu durumun durumunu henüz atlatmışkene başka bir durum yaşıyoruz, Ceyhan biraz halsiz, uyuklayacak gibiyim kenarda durulım ayıllım diyor, duruyoruz biz gölgede böyle dikilirken karşı şeritten gelen arabadaki bir amca bize

selam vermek istiyor belli, böylesini ilk defa görüyoruz kendisi arabayı kullanıyor olmasına rağmen camdan sarkarak bize selam veriyor biz de dumur oluyoruz ve selam veriyoruz tabi... ama bir arabadan bu kadar içten bir selamla karşı karşıya kalmamıştık daha önce :)

Bu arada ilk tatilimize birlikte çıktığımız Özkan Özel'den mesaj geliyor Ceyhan'ın telefonuna; 'Selam, haftasonu planı var mı?' tabi biz başlıyoruz gülmeye, haftasonu olduğunun farkında bile değil ki :) hiç bozuntuya vermiyoruz ve Ceyhan cevap yazıyor, 'Tabi var, Kabak Koyuna gidiyoruz Cemal ve Müge'yle, kamp yapıcaz' yazıp yolluyor :) eeee gerçekten de oraya gidiyoruz ama! Tabi Özkan anında arıyor bu Kabak Koyu nerededir diye ki durumu anlatınca üzülerek katılamayacağını bildiriyor :)

Fethiye'ye oradan da Ölüdeniz'e ulaşıyoruz, bu arada Ceyhan'ın motordan garip sesler geliyor ama ne olduğunu tam çözemiyoruz, diferansiyel yağından olabilir diyor ve bir benzincide durup onu değiştiriyoruz, sonrasında Doğrudan Kabak Koyuna, o yolun da çoğunu gitmiştik zaten önceden çünkü geçen tatilimizde faralya köyüne kadar gitmiştik ama ben beğenmediğim için kalmamıştık (ben de çok kaprisliyim di mi ama?). aynı yoldan devam ediyoruz bir ara Kelebekler Vadisinin üstünden fotoğraf çekmek için duruyoruz, çekiliyoruz ve tam devam edicez, Ceyhan gitmeye başlamış ki ben arkasından koşmaya başlıyorum dur dur duuuuuuuuuuuu diye çünkü şaft dan yağ damlıyor... ben de tam panik insanıyım şimdi ne olacak falan derken burada yapılacak bir şey yok devam edelim diyor Ceyhan ve devam ediyoruz. Bu arada yolda inşaat devam ediyor yol bayağa kötü zaten toprak yol ama kazı çalışması oldu mu daha da kötü oluyor... sonunda Kabak Köyü'ne geliyoruz...

Önceden methini duyduğumuz Mamma's Pansiyon'a ulaşıyoruz, bize zaten motorları oraya bir yere bırakıp aşağı inin demişlerdi ama üşengeçiz ya içimize şeytan giriyor ve ordaki amcayla scooterli gence soruyoruz 'motor iner mi bu yoldan?' valla kem küm ediyorlar motorlara bir bakıyorlar sonra da aslında evet iner diyorlar... biz de bunu duymak istiyorduk zaten :) tamam o zaman diyoruz! Motorlarla inicez ama pardon nerden??? Tarif ediyorlar yolu... toprak bir yol... zemin de pek tekin değil ama hem motorları bırakmak istemiyoruz hem de eşyaları taşımak istemiyoruz ve başlıyoruz takır tukur inmeye... derken gitgide toprak zemin daha da kötüleşiyor, virajlar artıyor, başlıyoruz sabit olmayan toprak zeminden dar virajlardan inmeye... bu arada benim yüreğim ağzımda ama Cemal'in cesaretini kırarım diye de bir şey söyleyemiyorum, her dönüşümde de 'evet evet, afferin afferini!' diyorum... ve beklediğim teklif gelmekte gecikmiyor :) 'Müge hadi sen in bu yollar tekin değil' ha haaaa hemen hoptaya zıplaya iniyorum ve kollarımı açıp yokuş aşağı koşmaya başlıyorum, o kadar düşmedik şimdi ben düşüp kafamı kırıcam derken ben önden gidiyorum ve Cemal arkadan geliyor ben de anlatıyorum yolu bak burdan sola kıvrılıyor ama sağdan geçmek lazım ama burda iri taşlar var düşmemek lazım...vs. neyse birkaç dönemeç geçtikten sonra bir dönemeç var ki eğimli U dönüşü... Allah diyorum... cemal genişten al dicem ama zaten genişten alcaktım diyip kızcak bir şey demiyorum... geliyor ve aniden yüzünde bir şaşkınlık ifadesiyle dardan almaya karar veriyor... ama derin'e sormamış bu kararı alırken, Derin'in hiç de oradan dönmeye niyeti yok... derken Cemal'le derin haydi geç oldu yatalım pozisyonuna geçiyorlar... Cemal biraz tutmaya çalışıyor ama sonradan bırakıyor Derin'i... yer de yumşak ya... bu arada ben süper panik insan gidiyorum, aptal aptal bakıyorum, anlam veremiyorum, Derin'i neresinden tutup kaldıracam ben şimdi? Ceyhan da gitti... neyse gelir... bu arada Cemal bağırıyor ben de ne var diye bağırıyorum ama cevap yok ki yardım edeyim ne yapacağımı bilmiyorum öyle kalmışım... meğersem serçe parmağı elciğin altında kalmış... neyse kurtarıyor onu bu arada debeleniyor biraz derin'in altından çıkmak için ve olan oluyor... sağ ayağını ön tarafa doğru sallarken egzosa yapıyor... bu arada Ceyhan geliyor, kaldırıyorlar motoru ben hala eblek eblek bakıyorum... bu sefer motor çalışmıyor, Ceyhan orda motoru vurduruyor, bu arada cemal ne mi yapıyor? Beni avutuyor... sevgilim düştü ya... düşen sevgilim düştüğü için beni avutuyor :) ama ama Cemalcim bak ayağın yanmış... ühü ühü (ağlamıyorum ama gözler dolmuş) neyse avutuyor beni ve yolumuza devam edicez... derken iniyoruz aşağı Derin'in yanına... ikimiz de çok kızgınız Derin'e... Karabiberi' özlüyoruz buralarda... enduro ruhlı chopper satın

chopper ruhlı enduro mu aldık artık ne yaptysak... Cemal biniyor Derin'e, biraz gidiyor sonra durmaya karar veriyor ama Derin durmak istemiyor ve yine sendeliyorlar, yine bırakıyor Cemal Derin'i... ohooo bu ne keyiftir bilmiyorum... orada da yatalım, burada da yatalım... bu sefer durdurmuyoruz motoru, çalıştırmak zor olacak diye kaldırıyoruz... Ceyhan gelip alıyor sağ olsun... aşağı kadar indiriyor, bir de Elma Şekeri'nin başında bekliyoruz sonra gelip Elma Şekeri'ni alıyor indiriyor... biz de iniyoruz...

Kabak koyu tam bir hayal kırıklığı oluyor, sahilde sadece bir ev ve onun çardağı var... yaw sorsak mı diyoruz ama neyi nasıl sorucaz? Kalabalık bir aile... sülalece oturmuşlar bahçede yemek yiyor...moraller sıfırlandı tabi bu arada... saat de geç oldu, deniz de çok dalgalı... yolu da dönmeyiz, görünen çadır kuracak yer de yok... bu arada işin garibi iki tane araba sahile kadar inmiş o yoldan! Ama nerden nasıl inmişler...

Sonunda dayanamayıp yanaşıyoruz birine ve soruyoruz burada kalınacak yerler yok mu diye... efenim meğersem campingler arka taraftaymış! Hemen yollanıyoruz arka tarafa doğru... önce Oli's Garden diye bir mekana geliyoruz... kahvaltı & akşam yemeği & çadır 20 milyon yazıyor... oh diyoruz bir kazık yemediğimiz kalmıştı bu yolun üzerine neyse... ama burada hiç insan yok, biraz daha ilerliyoruz ve insanlar görüyoruz ama bizi kimse umursamıyor, kime ne soralım? Neyse sonunda buluyoruz birini soruyoruz, 15 milyon diyorlar... eee zaten kalcaz mecburen :) bu arada bir anda moraller düzelmeye başlıyor... bu mekan cennet gibi... açık mutfak, birkaç bungalow ve kocaman eşarplarla süslü bir çardak... küçük ama çok şirin bir mekan... hemen zeytin ağaçlarının altına atıyoruz çadırlarımızı... bu arada orda burda oklar var, Turan Camping, Sultan Camping falan... allah allah bunlar nasıl böyle? Bizim kaldığımız yer ise Babila... bir de şunlara bakalım diyoruz ve Turan camping'e gidiyoruz, fiyat soruyoruz 20 diyorlar, mekan hoş ama insanları pek sevmiyorum ben sonuçta aşağısı zaten daha iyiydi diyerekten geri dönüyoruz... hemen mayolarımızı giyip sahile doğru yollanıyoruz.

Kabak koyunun denizi normalde çarşaf gibi olurmuş efendim ama bugün normal bir gün değil, bir metreden küçük dalga yok denizde, bugün çok hırçın çooook bu da bizim şerefimize... ve başlıyoruz denize girme çabalarımıza... ama ne mümkün ben birkaç defa yere çarptırıldıktan sonra vazgeçiyorum, ceyhan da beline bir taş yediğinde vazgeçiyor... kazazede cemal Coşkun mu? Valla o açılmış yüzüyor güzel güzel aslında yüzmüyor dalgalarla oynuyor ama o da çıkması gerektiğinde görece bizim gördüklerimizi diyerek sahile kuruluyoruz Ceyhan'la ve Cemal'i seyrediyoruz :) Bu arada yanımıza bizim gibi Babila'da kalan yabancı uzun boylu, uzun sarı sarıyla gök gözlü yabancı amca geliyor aslında bu Chris ama daha o zaman bilmiyoruz :) neyse başlıyorlar Ceyhan'la muhabbete... ama amca ben yokmuşum gibi davranıyor... ben de çakıyorum hemen olayı, amcanın tercihleri farklı, kolla kendini diye Ceyhan'a bir göz kırptıktan sonra Cemal'i seyre dalyorum tekrardan. Bu arada Chris de altı aydır yollardaymış bayağa gezmiş, yaklaşık iki üç

aydır orada kalıyormuş ve buradan sonra Ortadoğuya doğru devam etmeyi düşünüyormuş... neyse beni ilgilendirmez tabi, beni ne ilgilendirir? Cemal tabiiği! sonunda kazasız belasız çıkıyor denizden ve toplanıp geri dönüyoruz, duş alıyoruz ve heyecanla akşam yemeğini beklemeye başlıyoruz. Bu arada duşla tuvalet çok güzel ikisi de aslında tepesi açık birer ağaçtan klübe gibi... çok şirin. Sonra beklenen an, akşam yemeği, menümüzde patlıcanlı makarna ve bezelye var, ortada da soğan kırılmış, suyumuz da kaynaktan... daha ne olsun? Bu arada Babila'da en sevdiğimiz şey kaynak suyunun olmasıydı... normalde böyle yerlerde kaynak olsa bile içirtmezler, illa pet şişelerde işlenmiş sofa içeceği satarlar, buradaysa dilediğimiz kadar kana kana içiyoruz şişe taşımak zorunda kalmadan :) Yemekte bir çiftle tanışıyoruz onlarda birkaç aylığına kalmaya gelmişler, çocuk motor kullanıyormuş galiba birkaç bmw lafi dönüyor, muhabbeti Ceyhan yürütüyor biz de yemeğin keyfini çıkarıyoruz.

Akşam yemeğinden sonra çaylarımızı da alıp çardağa geçiyoruz. Olimpos'un o gereksiz kalabalığından, con con gençliğinden sonra burası çok iyi geldi bize... sakin, tenha ve huzurlu. Sonrasında birer bira alıyoruz ve sahile iniyoruz, ay tepeye çıkıyor yavaş yavaş, diğer campinglerden gelen insanlar da var sahilde... yayılıyorz ve mehtabın keyfini çıkarıyoruz... diyecaktım ama diyemiyorum da deniz hala çok kızgın, kimse sakinleşirememiş... dolunay var belki de ondan :) ay tepeye çıktığında heryer gündüz gibi aydınlanıyor... beyaz ışıkla.. bu kadarını hiç görmemişim gerçekten çok güzeldi... yeryüzünde cenneti keşfettiğimizi oy birliğiyle test edip onaylıyoruz ve tekrardan iyi ki Kelebekler vadisi'ne gitmemişiz diyoruz... gelecek yıl buraya daha fazla vakit ayırmalı... sonra Babila'ya geri dönüyoruz, Ceyhan uyumadan önce çardakta biraz keyif yapmaya karar veriyor, biz zaten tükenmişiz doğru uykuya... bu arada iddialara göre Chris gelip Ceyhan'la konuşmaya çalışmış ama Ceyhan hade güzelim kestiriyom ben diye yollamış onu :) yanlış anlaşılmasın şekerleme yapıyorum mahiyetinde :)

29.08.04

Sabah saat 10.00 gibi müzikle uyanıyoruz, etrafta hep pozitif bir elektrik var, çadırımız hala gölgede ve o kadar rahat uyumuşuz ki... kahvaltı için kalkıyoruz, herşey ortada zaten peynir, zeytin domates, çay, geleneksel türk kahvaltısı... kahvaltudan sonra çadırlarımızı toplayıp çardakta seriliyoruz biraz dinlenmek için... bu arada şirincik Aleyna'dan bahsetmeyi unuttum, efenim Babila'nın sahibi olan çiftin süper şirin kızları... bütün gün ortada dolanıyor, güllüçükler atıyor ama yeri geldiğinde ciddi olmasını da bilir :) oyuncakları var etrafta onlarla oynuyor... valla ne yalan söyliyim çok özeniyoruz onların bu hayatına. Bir süre çardakta oturup keyif yapıyoruz gerçi moraller biraz bozuk tabi tekrardan kötü yoldan yukarı çıkılacak şimdi... Cemal zaten doğrudan sen yaya yolundan çık diyor, ben de tamam diyorum, hem o yolda arkasına binmeye cesaret edemem dengesini bozmaktan korkarım hem de düşerse onu yerde görmek istemem bir daha... dizliklerimi veriyorum cemale ve belligimi takıp, montumu bir elimle, kaskımı diğer elimle alıp yola koyuluyorum...

Kabak koyuna inen bir adet yaya yolu var, bütün o vadiyi dolambaçlı yoldan dolana dolana çıkıyorum, tam da öğle sıcaklığı olmuş, yüküm de ağır...bu arada yolda bir gurup insanla karşılaşıyorum ki bu da ne? 5-6 kişilik bir gurup ama bunlar biraz çıks efenim arkada da iki eşşek bunların yükleri taşıyor... vay anasını sayın seyirciler diyorum kendi kendime ve onlara bir güllüçük atıp da karşılığında bir güllüçük alınca yoluma devame diyorum... yolun sonuna doğru iki tane de kıza karşılaşıyorum ama daha çok var mı diyorlar, valla ben yirmi dakikadır tırmanıyorum onbeş dakikada inersiniz diye tahmin ediyorum diyorum... efenim onlar Turan Camping'e gelmişler, orda Yoga kursları varmış... yurdum insanındaki yoga aşkını görüyor musunuz? Benim bittiğim an bu andır işte... haydi size iyi günler diyerekten yoluma devam ediyorum ve mutlu haber bir pansiyona geliyorum ve burada da bir çeşme var! Kana kana su içiyorum zaten güneşin altında tırmanmaktan kurumuşum... biraz da yürüyünce sonunda Mamma's Pansiyon'a geliyorum hemen etrafta koşuşturmaya başlıyorum ama Cemal'ler yok ortada... oturup dinleniyorum biraz, dinlendikten sonra da başlıyorum düşünüp üzölmeye... Cemal kesin düşmüştür şimdi! ay acaba bir yerine bir şey oldu mu? Ay acaba ne zaman gelirler derken Sami amca yetişiyor imdadıma, oturup karşılıklı güzel güzel uzun uzun sohbet ediyoruz, bakıyor ki ben çok telaşlanmışım gel terasa çıkalım

oradan daha rahat görürüz diyor... tam çıkarken Cemal'i görüyorum uzaktan hemen yanına koşuyorum, iyi misin düştün mü diye... e tabi düştüm diyor :) ama iyi bir şey yok... o gazla valla ilk yokuşta düşmüş, sonra birkez daha denemiş... yine olmamış ve iş başa düşmüş iki motoru da yukarıya kadar Ceyhan çıkarmış... ama Cemal'in morali çok bozulmuş, bu motor çok yüksek o yüzden oluyor ben bunu ya satacam ya da alçaltıcam, ben karabiberi özledim diyor... derken Ceyhan'la Elma Şekeri geliyor... Bu arada ceyhan beyin isteği üzerine belirtmek isterim ki 'En kral enduro elma Şekeri!' :) bu arada yorulmuşlar bayağa onlar benden tam tamına yarım saat sonra geldiler, ben de yarım saatte çıkmıştım zaten yukarı... Sami amcadan bir su bir de kola isteyip terasa çıkıyoruz, burası püfür püfür valla birdahakine bir gece de yukarda kalınabilir, manzarası da süper... oturuyoruz, dinleniyorlar bu arada sami amca ortadan yok oluyor sonra bir de bakıyoruz bize meyve tabağı getirmiş, mısır inciri ve karpuz kesmiş... biz de daha geçen gün tatil boyunca bir karpuz yiyemedik diyorduk, afiyetle yiyoruz valla sonra muhabbete dalıyoruz. Sami amca ve ailesi yıllardır turizm şindedymiş meğersem, kelebekler yolundaki otel de oğlunmuş. Chris'i de tanışıyor hatta, iddiaya göre Chris yıllar önce bir arsa almış burdan sonra karısından boşanmış ve arsayı satmış o arsada da babila kurulmuş. Bizim kafamızda herşey birbirine karışıyor. Bu arada Sami amcanın da kafası karışmış, valla iki kız geldi demin diyor yoga dediler bana ama ben yoga ne demek bilmiyorum he he dedim geçtim diyor :) biz anlatıyoruz yogayı 'tamam o zaman' diyor! Bu tatlı sohbetten sonra tekrar yola koyuluyoruz, hedef Ölüdeniz, bir usta bulup ceyhan'ın motoru halletmemiz lazım çünkü hala şaftta bir sorun var ve yağ sızdırıyor... bizim Kabak koyunda kaldığımız gecede inşaat devam etmiş de yol daha mı bir bozulmuş ne? Bazı yerler tamamıyla taşla kaplanmış bu arada ben de toprak yoldan nasibimi alıyorum... inşaatla doğru giderkene durmamız gerekiyor ve durduğumuzda Cemal yine pet diye bırakıyor motoru, ben ayaktaymı tabi bakıyorum eblek eblek nasıl oldu da motor altımızdan kaydı onu bile anlayamamışım... iki günde beş kez yeri öptü derin valla... ya artık çok yorulmuş dönmek istiyor ya da müslüman oldu da biz anlayamadık... fırsat buldukça yatıyor kendileri...

Birkaç usta dolanıyoruz Ceyhan için ama sonuçta bugün Pazar, halletmek zor... tamam diyoruz akşam Ölüdeniz Camping'de kalalım yarın bakarız motor işine. İşte biz geldik Ölüdeniz Camping, yine, yeniden... kuruyoruz çadırımız, keyfimize diyecak yok, alıyoruz mayolarımızı ve doğru denize gidiyoruz, güzelce yüzüp serinliyoruz, plan yapıyoruz ve ertesi gün çeşme'ye gitme kararı çıkıyor kurulumuzdan hem belki Lerzan (Cemal'in kardeşi) da henüz dönmemiştir onu da görürüz diyoruz... güneşi batırıp dönüyoruz, duşla alıp giyiniyoruz ve happy hour'u ucundan yakalıyoruz, işin güzel tarafı burada happy hour saat 19.00 - 21.00 arası. Çoğu yerde daha abuk saatlere koyarlar da hiç yetişemeyiz burada keyfini çıkarıyoruz. Sonra Beşiktaş - Gaziantep maçı başlıyor, bu arada Cemal Beşiktaşlı ve bayağa da Beşiktaşlı var mekanda, Ceyhan da gaza geliyor Gaziantep gol attığında Antep'e tezahurata başlayınca işler biraz kızışıyor... sonuç mu? Uyarı alıyor :)

Maçtan sonra süslenip merkeze iniyoruz, ben pide yemek istiyorum yine ama o

da ne? Çok geçe kalmış ve pideci kapatmış bile : (benim suratım bir karış oluyor tabi... valla yemek istediğim bir şeyi yiyemediğim zamanlarda hiç çekilmem ben ne yalan söylüyim :) sonunda beni döner yemeğe ikna ediyorlar ve Cemal bana patates kızartması ısmarlayarak keyfimi yerine getirmeyi başarıyor :) Yemekten sonra markete uğrayıp birkaç bira alıyoruz ve sevgili Ölüdeniz kankalarımız Aydın'la İnci'nin yanına uğruyoruz, bu sefer dükkan kalabalık, büyüünce Deniz Akkaya olacak olan güzel kızları ve İnci'nin yeğeni de dükkan-da... oturup onlarla konuşuyoruz sonra hızmalara bakıyorum, bu tatilde de bir hızma kaybettim, ve İnci bana bir hızma hediye ediyor :) sonra onlarla vedalaşıp sabah görüşmek üzere ayrılıyoruz...

30.08.04

Bu sabah biraz keyifsiz uyanıyoruz çünkü uyandırılıyor, arka tarafta bir çadır var ve içi çiyan dolu... bayağa gürültü yapıyorlar sabah sabah, sinir oluyoruz ama uyumak için direniyoruz sonra Ceyhan'ın sesi geliyor... tıslıyor onlara hafiften... ve sessizlik :) Saat 12'ye doğru Ceyhan arıyor ve uyanıyoruz, toplanıp erken çıkmış motoru yaptırmak için ve yaptırmış bile, Fethiye'deki Shell'de buluşmak üzere sözleşiyoruz ve toplanıp yola koyuluyoruz. Yolda Aydın'la İnci'nin yanına uğruyoruz ama oturmak için vaktimiz yok, vedalaşıp devam ediyoruz.

Shell'e önce biz geliyoruz, beş dakika sonra da ceyhan geliyor ve tekrar yollara düşüyoruz. Gökova'ya doğru giderken SuperEva İzmir gurubuyla karşılaşılıyor ve selamlaşıyoruz. Bu arada Gökova civarlarında bir pideci var ki her geçişimizde oradan pide yeriz, ben zaten önceki gece de pide yiyemediğim için acayip hırslanmışım illa pide yicem. Ama git git yok pideci... geçtik mi geçmedik mi derken benim yine suratım asılıyor... Cemal de hah tamam diyor al başına belayı şimdi... derkeeeeeeee işte hemen sağda... 'Gökova Pide Salonu' heyhooo geldik, bulduk, yicem derken... kapalı... nasıl kapalı? Basbayağa kapalı işte! Bütün masalar dışarda tuzluğuna kültablasına kadar ama kimsecikler yok... yani kapı açık olsa girip kendim yapıcım pidemi ona da razıyım ama kapıyı da kilitleyip gitmişler kardeşim! Durup birer sigara içiyoruz ve kimsenin gelmeyeceğinden emin olup yolumuza devam ediyoruz. Onun yerine Shell'de hem derin'i doyuruyoruz hem de biz birer karışık tost yiyoruz. Sonra da yola devam... Yatağan'dan Ceyhan'la ayrılıyoruz, biz Aydın otobanına devam ediyoruz, ceyhan da Bodrum'a devam ediyor... yine kaldık biz bize...

Aydın otobanından ilk defa gidiyoruz ve anlıyoruz ki bazen otoban gerçekten de bir nimet oluyormuş :) Sabit hızla Çeşme'ye kadar 3,5 milyona gitmenin keyfini yaşıyoruz... düşününce şaka gibi... İstanbul'da bu parayı bir köprüden geçmek için veriyorsun... biz bu paraya Aydın'dan Çeşme'ye kadar kaymak otobanda gittik...

Akşama doğru Çeşme'ye varıyoruz ve eşyalarımızı ayarlayıp, Derin için uygun bir yer tespit edip eşyalarımızı çantalara doluşturup Cemal'lerin yazlığa gidiyoruz ama o da ne? Sahilde bir Bmw1150gs bir de AT var! Gidip okşayalım geliyor ama olmaz şimdi sapık sanacaklar bizi... Hemencecik evin yolunu tutuyoruz, biraz da sürpriz oldu tabi bu, planlanandan daha erken gittik çünkü. Bu arada Cemal'in yeğeni Pamir bebek kocamaaaaaan olmuş ama annesinin teyzesi maalesef saçlarına kıymış, saçları kısacık kalmış, amcası Cemal bey hiç tasvip etmiyor ve tez elden bu saçlar uzatılacak fermanını yayınlıyor :) Pamir bey de yatmayı hiç sevmiyor, devamlı birisi onu kucağına alsın a o da bizler gibi dik dursun istiyor arada da bizim için bağıra bağıra şarkı söylüyor :) Bu arada maalesef teyzesi Lerzan da İstanbul'a erken dönmüş, bu seferlik görüşemiyoruz. Ve sonunda beklenen an geliyor, Cemal'in annesi akşam yemeğine yine harikalar yaratıyor... bunları sindirmek için sitede bir yürüyüşe çıkıyoruz ve bitkin olarak dönüp uyuyoruz...

Çeşme

Sabah bir de uyanıyoruz ki kumrular alınmış, kahvaltı hazır... tamam tatil doğa kamp güzel ama ana gibi de yar olmuyor yani... kalkınca böyle hazır bir kahvaltı bulmak gibisi de yok hani :) bu sefer biraz daha şanssız Çeşme'de gezmek açısından çünkü Cemal'in ablasının arabası burada ve topluca gezebiliyoruz. Kahvaltıdan sonra da Çeşme'ye iniyoruz, doktora uğrayıp Cemal'in bacağına soruyoruz, Bepanthe sürün diyor doktor, onu yazdırıyoruz. Sonra internet Cafe'ye gidiyoruz, Cemal'in ablasının işi varmış, ben de bakıyorum mühim bir haber gelmiş mi diye ama yok tabi :P internet cafe bahane maksat fotoğraf makinemiz sarj olsun usb den ;) Biraz da alışveriş yapıp yazlığa dönüyoruz... öğle yemeğimiz de yedikten sonra vakit balık tutma vakti! Ama maalesef hiç balık yok :(biz de pes edip eve dönüyoruz, televizyon izleyip tka basa yemek yiyoruz ve uyuyoruz...

Ali de yazlıktaymış, sonraki günlerde onunla bayağa vakit geçiriyoruz. Ama Amerika pek yaramamış erken yatıyor, sabahları spora öğleden sonra koşuya... koş koş nereye kadar Ali? Türkiye'yi sen mi kurtaracaksın :)

Bu arada Cemal'in kuzenlerinden Görkem'in doğumgünü varmış, arada onu kutluyoruz. O da bu yıl Sabancı'yı kazanmış, hayırlı olsun diyorum ama o zaten mühendis sonumuz benzemez herhalde diyorum :P

1 hafta kadar Çeşme'de yayılıp dinlendikten sonra 7 Eylül'de İzmir'de babaannemlerde bir mola verdikten sonra kürkçü dükkanına geri dönüyoruz.

IKITEKER

Müge Dane / İstanbul / Eylül 2004

Tarih: 22 Ağustos-7 Eylül 2004

Rota: İstanbul - Denizli - Köprülü Kanyon - Olimpos -

Kekova - Kabak Koyu - Ölüdeniz - Çeşme - İzmir - İstanbul

Toplam yol: 2700km

Cemal Coşkun-Müge Dane > Honda NX4 Falcon '03 (Derin)

Ceyhan 'Sharap' Köseoğlu > Yamaha Virago 535 (Elma Şekeri)

Motosiklet ve motosiklet kültürü ile ilgili aradığınız her şey www.ikiteker.org'da!

Test R11XXGS için lastik testi

110/80R19 ve 150/70R17 ebatlarındaki Dokuz enduro lastiğinin karşılatırmalı testi

İster Nordkap (ÇN: Avrupa'nın en kuzeyi kabul edilen, Norveç'in kuzeyindeki bir şehir), ister Westerwald (ÇN: Almanya'nın doğusunda bir şehir) olsun, Enduro lastikleri herşeye dayanmak zorunda. Hangi lastik, BMW GS modelleri için en geniş olanakları sunuyor ?

Enduro lastiklerinden beklentilerimiz çok yükseldi. Bir takım lastik ile, dünyanın çevresinin yarısını dolaşabilmeyi de, yağmur – dolu yağdığıında güvenilir seviyede yol tutuşunu da isteriz. Bunlara bir de pürüzsüz sürüş stabilitesi ve üstün viraj performansını da ekledik mi, ideal bir lastik reçetesi elde ederiz. Testimiz sonucunda karşılaştığımız süpriz ise; bazı modern Radial lastiklerin ideal reçetede tanımlanan lastikten hiç de çok uzak olmadıklarıdır. Şimdi şerşeyi sırayla inceleyelim.

Motorrad okuyucularından oluşan ve BMW-Enduro kullanan bir konvoy, İspanya'nın güneyine kadar gitti ve lastiklerinin değişik şartlardaki sürünme yeteneklerini test etti. Bu gurup; kısa sürede güvenilir sonuçlara ulaşabilmek için, gürbüz BMW motorlarıyla, aceleci bir tempoda, otoban ve şehirlerarası yollarda 6000km katettiler. Sürekli yüklenme sonucunda, özellikle arka tekerlekte, lastiğın kauçuk malzemesinin ve karkasının ısıları çok yükselir. Ve yüksek ısı, mekanik zorlanmayla birleşince; yani yola güç aktarımı neticesinde hızlı aşınma oluşur.

Sonuçlar çarpıcı; Bridgestone Trailwing152'nin teorik maximum ömrü 8200km ile, Pirelli MT90 Scorpion'un ömrünün yarısına ancak erişebilir. Hatta iri dişli, 160km/h hız limitli M&S (çamur & kar) lastiği özelliğindeki Conti TKC80 için bile TW152'den birkaç yüz kilometre daha uzun ömür hesaplanmaktadır.

Bu kısmen şaşırtıcı ömür testinden sonra, uzun ömürlü "maraton" lastiklerinin ıslak zemin üzerindeki kullanım rahatlığı testini nasıl geçeceklerini merak ediyoruz. Ağır R1150GS ile hiç de eğlenceli değil ama ciddi bir lastik testi için vazgeçilmez bir kriter. Bridgestone Trailwing 152 G-serisi lastiği (Ç.N.: "G" tanımlaması hız için değildir, Bridgestone web sitesinde maalesef açıklamasını bulamadım) negatif bir süpriz yaptı. Bridgestone TW152-G nin pistte, en iyi 2. yağmur performansına sahip Metzeller Tourance'dan tur başına 17 saniye daha uzun süreye ve 100km/h hızdan duruşa, 69,5m mesafeye (en iyi derece 56,9m) ihtiyacı var. Bu demek oluyor ki; Metzeller Enduro4 takılı bir BMW-GS, herhangi bir engelin tam önünde durduğunda, Bridgestone TW101 G/152 takılı bir enduro motosiklet, aynı engele 43km/h saat hızla çarpar. (Ç.N.: bu orijinaline sadık çeviriden benim şahsen anladığım; Metzeller Enduro4 en iyi ıslak zemin performansına sahiptir).

Çeşitli yan etkileri devre dışı bırakmak için, test birkaç saniye sonra, biraz daha yüksek sıcaklıktaki asfaltta tekrarlandı; belirgin bir gelişme gözlenmedi. Bunun üzerine test ekibi, yeni ve kullanılmamış bir takım TW152 yi janta monte etti. Yeni lastikler güzelce ısıtıldı ve yüzeyindeki kaygan kalıp ayırıcı maddeden arındırılarak, 3.kez ıslak zemin testine sokuldu. Sonuç; tur zamanları daha da kötüleşti ve fren mesafe testi de, pistin dışındaki çimenlik alanda sonlanan 2 akrobatik düşüş ve bozulan sınırlarla sona erdi. Bunun üzerine seyircilerden gelen sinir bozucu yorum; "Hah şöyle!... sadece sağlamla olmaz, zavallı hayvanı ara sıra otlağa götürüp beslemek lazım" (Ç.N: BMW – GS tipi motorlara nasıl bazılarımız burada "kamyon" benzetmesini kullanıyorsa, Almanya'da bumotorlar için "Eierlegende Wollmilchsau" – yumurta, yün, süt, et veren besi hayvanı – tanımlaması çok yaygın olarak kullanılmaktadır).

Bu fren testinde Pirelli'nin uzun ömürlü lastiği MT90 Scorpion da yetersiz kaldı. Sert ve dayanıklı kauçuk karışımının verdiği uzun ömür, ıslak zeminde yol tutuşuna ve dolayısıyla da önemli puanlara maloldu. (Ç.N: hangi lastiğın iyi sonuç verdiği belirtilmemiş. Benim şahsi fikrim, kötü sonuçlar belirtildiğine göre, burada anılmayan diğer lastikler, daha iyi sonuçlar elde etmişler.)

Süpriz bir sonuç da, Conti TKC80 Twinduro'nun, araziye uygun tek lastik olmasına rağmen, hatasız tur dereceleriyle pistte bu gruptan sıyrılmasıydı.

Bu 3. aşamada, motorları pistte test ettik. Sadece orada göze alınabilen riskleri

zorlayarak, lastikleri yolu tutma performanslarını ve viraj içindeki davranışlarını test etmek mümkün olabilmektedir. Özellikle de test için kullanılan pist, bir Grand Prix pistinden çok, iniş ve çıkışlarıyla otobana benziyorsa. Güney Fransadaki pistimizde, ekibimiz, test edilen lastiklerin en gizli kalmış zayıf yönlerini bile gün ışığına çıkartma imkanı buldular. Örneğin; lastiklerin tümsekli, girintili-çukuntulu zemindeki virajlarda davranışı; BMW motosikletlerinin üretim özellikleriyle birlikte değerlendirilmesi gereken bir konu. Özellikle esnekliği düşük lastikler; yoldaki asfalt katlarının, enlemesine ince yarıkların, hız kesici minik dişlerin üzerinden geçerken, arka lastiğın şiddetli sarsılmaları sebebiyle aniden yol tutuşunu kaybedebiliyorlar ve bunun sebebi ağır kardan kolu (şaft) bunun sebebi olabilir. Özellikle Dunlop Trailmax bu konuda şiddetli kayma reaksiyonu sergiledi. Düşük lastik basıncıyla yapılan denemeler sadece küçük bir gelişme sergiledi. Yolcunun da motor binerek arka tekerlek üzerinde ekstra yük eklemesi ile Dunlop huzurlu ve güvenilir bir yol tutuşuna kavuştu.

Diş yapısı araziye uygun olan Conti'nin, yüksek süratte katedilen virajlarda, yol lastiklerine kıyasla, stabilitesini daha erken kaybetmesi, herkesin beklentilerine uygundu. Buna rağmen Continin M&S (çamur ve kar) lastiği, yüksek viraj süratıyla şaşırttı. Bir ülkeyi boydan boya kateden ve sonunda da çöl – arazi geçişi olan uzun turlar için TKC80 şimdilik en iyi ve tek seçenek. Narin diş yapısına sahip diğer aday lastikler, onun kum, çamur ve gevşek zemin üzerindeki inanılmaz yol tutuş performansına yaklaşmaları bile mümkün olmamaktadır.

Yolcu ile beraber sürüşteki stabilite için de bir test yapıldı. Bir seyahat motosikleti için önemli bir detay. Bu test için, ekibimiz lastiklerini BMW tarafından önerilen basınçlara ayırdı (ön 2,2'den 2,5 bara, arka 2,5'den 2,9 bara). Yolcuyla beraber sürüşün açık galibi, aşırı yumuşak yanak profiline rağmen, stabil viraj performansı ve motoru viraja yarıma güveni verdi. Metzeller Tourance; tüm test boyunca sadece bu disiplinde, belirgin bir kayma eğilimi gösterdi ve yolcu ile sürüşlerde daha yavaş bir tempo talep ettiğini belirtti. Yüksek sürat yapan, kendini kolaylıkla emniyet şeridinde savrulmuş bulabilir. Ancak bu ve bunun gibi istenmeyen durumlar sadece Tourance'a mahsus değil.

Son testimiz olan, stabilite testi hakkında söylenecekler sadece iyi şeylerdir. Beton plakalar üzerinden tam gaz geçiş, köprü giriş – çıkışları, yoldaki ondülasyonlar ve boylamasına taranmış yollar, günlük yolumuza çıkabilecek herşey. Süpriz: Conti TKC80, izin verilen 160km/h (Hız seviyesi Q) süratte bile sadece minimum salınım yaptı. İlegal olarak denenen 210km/h sürat denemesinde bile, sükunet ve huzurunu bozmadı. Müthiş.

Dikkat çekici şekilde satılabilir ve güvenli olarak Michelin T66X ve Metzeller Tourance'ı belirtmek gerekir. Balansı bozuk bir jantın vibrasyonunu bile gidonda kontrol kaybına yol açmayacak kadar azalttıkları için. Tüm lastiklere gidon sarsıntısı yaratmama konusunda tam puan verildi. Test edilen üretim tipi ve boyuttaki lastiklerde, gidonda oluşabilecek rahatsız edici ve sürekli rezonans sarsıntılarına karşı, memnunluk verici bir duyarsızlık var.

Tüm testin sonunda, edindiğimiz izlenime göre, modern lastikler şaşırtıcı yüksek sürüş performansı ile güvenilir yol tutuşunu büyük bir başarıyla birleştiriyorlar ve tebrikleri hak ediyorlar. Hala elde edilemeyen kombinasyon ise; birinci sınıf asfalt performansı ile arazide memnunluk verici yol tutuşudur. Neyse ki; bu sınırdışı sınıfta TKC80 var ve ciddi geliştirme faaliyetleri sayesinde büyük motorlara sahip endurocularda özgürlük ve maceranın tadına bakabiliyorlar. **İKİTEKER**

Kaya Güçmen / İstanbul / Ocak 2005 / kaya@gucmen.com

Kaynak: Motorrad dergisi, Haziran 2006 sayısı, sayfa: 191, Werner Koch

Herşeyi yapabilen lastikler

İdeal Enduro-Seyahat lastiği, çok özelliği sunabilmeli; arazide mükemmel tutuş ve yanaklarda bile traksiyon, bunun yanı sıra asfaltta da yeterli yatma kabiliyeti. Ayrıca 1000lerce km de "dişlerini gösterebilmeli" ve keskin kenarlı taşlar ve sivri dikenler "nefesini kesmemeli".

Asfalt dışındaki zeminlerde, sadece dişli lastikler zevk ve emniyet sağlar. Ancak, arazi etabına ulaştıran asfalt kilometrelerinde de durum tam tersidir. Asfalt üzerinde dişli lastiklerin ömrü dramatik şekilde hızla tükeniyor. Sadece çok az sayıdaki lastik tipleri on-road ve off-road performansında bir optimum seviyeye ulaşabiliyorlar ve enduro gezgininin ekstra arazi lastiğini seyahat yüküne eklemeye ihtiyacını ortadan kaldıracakları. Seçim yapılacak zaman en önemli konu önceliklerin belirlenmesidir. Gezide, iyi bir enduro lastiğinin sunacağı avantajlardan vazgeçilemeyecek arazi etapları mı var, yoksa asfalt gezinin sıkıcılığını azaltan tek tük bazı toprak geçişleri mi var? Lastik; gezinin binlerce kilometrelerine dayanmalı

ve lastik katili araziye patlaksız olarak atlabilmeli mi, yoksa; her asfalt tipine ve bozukluklarına uyup, virajlarda yatma keyfini de verebilmeli mi?

Conti TKC80 >>Twinduro<<

Bu lastik, özellikle 19inch ön ve 17inch arka lastiği olan ağır gezi endurosuna tipindeki motosikletler için, ideal lastiktir. Asfaltta neredeyse bir asfalt lastiği kadar iyi, arazide ise, büyük yüzeyli ve nispeten düz yüzeyli profil bloklarından beklenenden çok daha iyi bir performans sergiliyor. Kumda da, aralıklı dişleriyle, ağır gezi endurolarına yeni imkanlar açıyor. Sadece arazide çok yatmamalı, zira yumuşak zeminde bu lastiğin yanak tutuşu, gerçek bir dişli lastiğe kıyasla hissedilir derecede daha zayıftır. Müthiş asfalt performansının yanısıra, aşınma ve sürtünme direnci de şaşkınlık verici. Ebadına bağlı olarak, az veya çok mağrur fiyatı da bu değerlendirmeye göre uygun orantılı olarak görülmektedir.

Notlandırma: Cadde 1-2; Arazi 2-3; Sağlamlık 1-2; Ömür 1-2

http://www.conti-online.com/generator/www/de/de/continental/motorrad/themen/motorradreifen/enduro/tkc_80/tkc80_de.html

Michelin Desert

Bu klasik çöl lastiği, yaklaşık 20 yıl kadar önce Dakar Rallisi için geliştirildi. Sağlamlık ve uzun ömürlü olmak konusunda, hala rakipsiz. Ultra sert bir kauçuk karışımı kalın karkas yapısı sayesinde en yüksek darbe dayanıklılığına da sahiptir. Bıçak gibi sivri taş çıkıntıları ve çok korkulan Sahara çölündeki Aksaya ağaçlarının sivri dikenleri bile çözümlenmez hale getiremiyor. Kumda neredeyse havasız bile sürülebilir – “lastik tutucu” varken – ve geniş taban alanı sayesinde, ağır gezi endurolarına bile kum geçişi imkanı sağlıyor.

Desert'in asıl dezavantajı da gene sağlamlığında; çok sert kauçuk karışımı, düz asfaltta hafif yatışlara bile uygun değil. Islak zeminden de çekinmeli, iğneli profile sahip ön lastik, zemine birkaç santimetrekarede temas ediyor. Asfaltta kullanımda, lastik gene de 2,2 bara şişirilmeli, aksi taktirde yan dişler çok çabuk aşınıyor. Çamur geçişleri de düşük kum basıncı (0,5 – 0,8 bar) ile kontrollü olarak mümkün oluyor. Üzerindeki “not for Highway use-otoyola uygun değildir” yazısına rağmen, kabartma işaretlerinde belirtildiği süratlere kadar, boyutlarını uygun olduğu motosikletlerde kullanılabilir.

Notlandırma: Cadde 3 – 4; Arazi 1 – 2; Sağlamlık 1, Ömür 1

<http://www.michelin-motorrad.de/gelaendesport/rallyes.shtml>

Michelin Baja

Kauçuk karışımı ve profil yapısı açısından, “Baja” taşlı arazi için uygundur. Keskinlikte, kum ve çamurda da çok iyi performans veriyor. Cadde kullanımına izni olmasına rağmen, ön lastiğin tutuşundan çok yüksek beklentiler olmamalı. Özellikle büyük ağırlık altında ince dişler çabuk kırılıyor. Güçlü yanları, özellikle toprak arazide öne çıkıyor ve gevşek zeminde bilardo topu üzerinde gidiyormuş hissi veren rahatsız edici duyduyu tamamen ortadan kaldırıyor. Bu lastik özellikle uygun fiyatıyla bilhassa hafif endurolar için tavsiye edilir.

Notlandırma: Cadde 3; Arazi 1-2; Sağlamlık 2; Ömür 2-3

<http://www.michelin-motorrad.de/enduro/enduro.shtml#baja>

Michelin T 63

Arka lastiğinde Desert'a benzeyen bir profil taşıyor ama çöl uzmanı kardeşi ile tek benzerliği de bundan ibaret. Nispeten yumuşak kauçuk karışımının ve ön lastikteki büyük profil blokları sayesinde asfaltta yatmak oldukça keyifli. Islak asfalt zeminde bile, yolu tutma ve fren gücünün yere aktarımı konusunda cadde lastiklerinden az geri kalıyor. Arazide de çoğunlukla keyif alınıyor. Sadece derin kum ve çamurda, ön tekerlek profili uygunsuz kalıyor; aynen TKC 80 de olduğu gibi, kaygan zeminde tutunma ve “dişlilik” az kalıyor. Çok uzun geziler için de T 63 ilk tercih olmamalıdır, çünkü diğerlerine kıyasla daha hızlı aşınmaktadır. 3000km den uzun geziler, ancak lastiklerin dikkatli ve itinalı kullanım tarzında mümkündür.

Notlandırma: Cadde 1-2; Arazi 2-3; Sağlamlık 4; Ömür 5

<http://www.michelin-motorrad.de/enduro/enduro.shtml#t63>

Pirelli MT 21 Rallycross

Profil yapısı ve kauçuk karışımı, hiç birinde olmadığı kadar iyi. Sadece toprak ve taşlı zeminde değil, kum ve çamurda da çok iyi sürüş becerilerine sahiptir.. Asfaltta ise, sürücü, dişli lastikler üzerinde olduğuna zor inanır. Yatık pozisyon ve ıslak asfaltta uygunluğu güven verici ve bu durum profilin ilk milimetrelerinin aşınmasından sonra da değişmiyor. Bu ilk milimetreler çabuk aşınıyor ama sonrasında aşınma yavaşlıyor ve lastiğe uzun ve kaliteli bir ömürlü veriyor.

Notlandırma: Cadde 1-2; Arazi 1-2; Sağlamlık 2-3; Ömür 2-3

http://www.pirellimoto.com/en_96/tires/template_categorie.jhtml?selected=desc&catid=96END00&productid=16868&nome=MT21_RALLYCROSS

Metzeller Karoo

17 / 19 inch jantlı ağır gezi enduroları için, TKC 80 in, gerçek rakibi. 18 inch jantlar için, piyasadaki en geniş dişli lastik. Profil yapısı ağırlıklı olarak araziye uygundur ama asfalttaki keyfi de kaçırmaz. Uzun ömürlülük ve sağlamlık açısından neredeyse Desert'a erişmektedir. Sürat sevdalıların da bu lastiğin dişleri için endişelenmelerine gerek yok; H – sınıfında 210km/h sürat seviyesi. Normal kullanıcılar da “aygırlarını” arazide tanıyamayacaklar; tabanda ve yanaklarda olağanüstü tutunma, hem de büyük ağırlık altında bile.

Notlandırma: Cadde 2; Arazi 1; Sağlamlık 1-2; Ömür 2

http://www.metzelmoto.com/product_info/catalogo/scheda.asp?ID=194&nome=MCE_Karoo&imageField.x=19&imageField.y=14

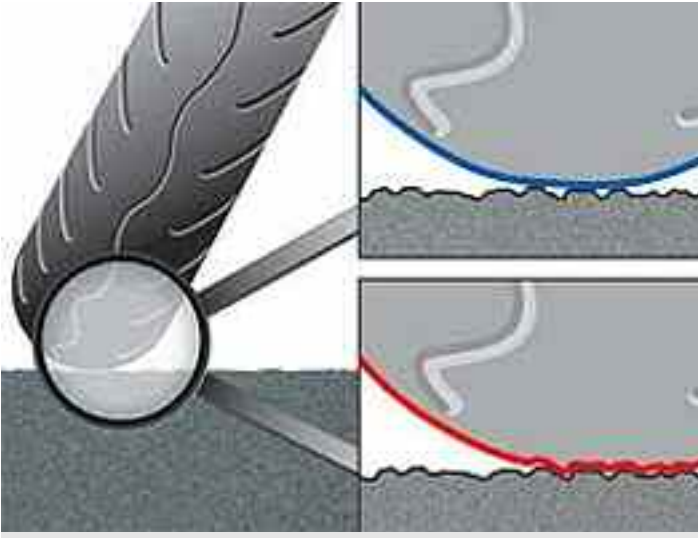
Kaya Güçmen / İstanbul / Kasım 2004 / kaya@gucmen.com

Kaynak: Touren Fahrer dergisi, Kasım 2004 sayısı, sayfa: 88-89, Thomas Trossman

Lastik performansının sıcaklıkla ilişkisi

Lastiklerin Yol Tutuşu

Birkaç derece eksik ısı, viraja birkaç derece fazla yatış... Böyle bir durumda bir motorun arka tekerleği ön tekerleğini sollayabilir. Sadece yarış lastikleri değil, gezi ve tur lastiklerinde de kullanım ısısına varana kadar, virajlarda yatma performansı, ani hızlanma veya frenleme yol tutuş performansında eksiklik olur. Çünkü lastik üretiminde kullanılan modern kauçuklar da, ısıya bağlı olarak elastikiyetlerinde değişiklik gösterirler. Soğuk lastiklerde, asfaltta tutunmayı sağlayan pürüzlenme yetersizdir. Sıcak lastikte ise; ısınan ve elastikiyet kazanan kauçuk, asfalt yüzeyinin pürüzlerine uyum sağlayarak daha iyi tutunma sağlar. Soğuk ve sert kauçuk karışımı ise pürüzlere daha az tutunabilir ve kayma sınırına daha erken ulaşır (bkz. üstteki çizim). Sıcak lastiklerin daha iyi tutunma performansının diğer bir sebebi ise; artan ısı ile lastiklerin sürtünme katsayılarının gelişmesidir. Lastiğin kauçuk

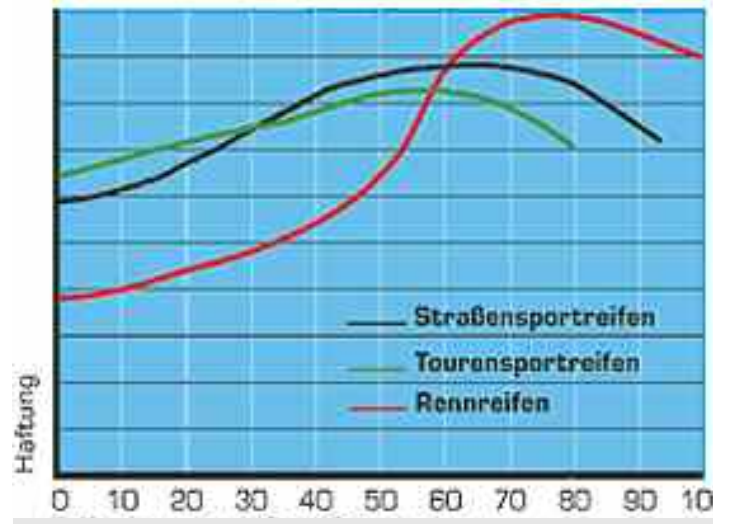
Soğuk lastikler (mavi), sıcak lastiklere (kırmızı) göre, asfaltın girinti çıkıntılarına daha az uyum sağlarlar. Bu sebeple lastiklerin ısıtılması tavsiye edilir.

karışımını oluşturan bileşenler, artan ısıyla lastiğin dışında konsantre olarak spor / yarış lastiklerinde aranan "yapışkan" yüzeyi oluştururlar.

Lastiğin ısınması ile sadece tutunma performansı değil, esneme ve elastikiyeti ile alakalı diğer özellikler de değişir ve gelişir. Özellikle, soğukken çabuk ve çok sertleşen süpersport ve yarış lastikleri soğuk kullanımda, karasız (Alm. instabil) ve sallantılı / salınımlı olarak çalışırlar ve darbe emme özellikleri çok kötüdür. Soğuk karkas, yoldaki tüm girinti ve çıkıntıları, boylamasına yarıncı çizgileri ve her türlü pütürü gidona aktarır. Bu gibi istenmeyen durumları en düşük seviyeye indirmek için, yol lastiklerinde kullanılan kauçuk karışımları, olabildiğince geniş kullanım ısısı bantı verecek şekilde üretilirler. Bu lastiklerin 50°C ısıda bile elastik ve yolu tutan özellikte olması, bununla beraber aynı kauçuk karışımı 90°C'de (hızlı otoban etaplarında olduğu gibi) çözülmemesi ve hızlı aşınmaması sağlanmaktadır. Süpersport / yarış lastiklerinin yol tutuşu daha iyidir ancak, belirlenen kullanım ısısı çok dar bir aralıktır.

Lastik Isısının Ölçümü

Lastiğin desen profili, yol tutuşu üzerinde az etki yapar. Profil bloklarının kenarlarının yolu tutmakta iş yaptığı şeklindeki genel düşünce, sadece gevşek zeminler, kum ve çamur için geçerlidir. Profil kanallarının asfalt üzerindeki öncelikli görevi, ıslak zeminde suyu boşaltmaktır. Bu sebeple, modern lastiklerde, iyi yol tutuşu ve düşük yıpranma hızı için gerekli olan büyük, yakın yerleşimli desen blokların elde etmek için, ince profil kanallarından kaçınılmaktadır. Onun yerine, geniş, lastiği boylamasına çevreleyen ve yanıl kuvvetlere uyum sağlayabilen yüzey kanalları tasarlanmaktadır. Bu desen ve profil blok şekillerinin tasarımında, sadece darbe emiciliği ve sürtünme gürtüsü değil, aşınma dayanıklılığı ve ısınma performansı da gözönüne alınmaktadır. Derin ve çok dişli yüzey profilleri, kauçuğun yoğun hareketliliği sebebiyle daha çabuk ve yüksek derecelere kadar sınırlar.

Siyah: süpersport tipi lastik, **Yeşil:** tur / gezi tipi lastik, **Kırmızı:** yarış lastiği
Yarış lastiğinin en iyi performansını elde etmek için, lastiğin çok iyi ısıtılması gerekiyor. Günlük kullanım için hiç uygun değil.

Ölçüm cihazları olmadan, lastik ısısının yeterli olup olmadığı elle de anlaşılabilir. Bir tahmin yürütmek mümkündür ve yeterlidir. Yaklaşık olarak 5km'lik bir parkurun sonunda, lastiğin yüzeyi ılık olmalıdır ve ısıyı bir omuz bölgesinden diğerine kadar yayılmış olmalıdır. Kabaca 20 – 25°C ısıda, tur/gezi ve sport tipi lastiklerde yeterli bir tutunma sağlanabilir. Yaklaşık 35°C ısıda lastik, ılık değil sıcaktır; sanki ateşi yükselmiş bir hastanın alını gibi ve bu sıcaklık cadde tipi lastiklerin büyük bir çoğunluğu için maksimum yol tutuşunun olduğu ısıdır. 50 – 60°C sıcaklıktaki lastik, insan algıları için çok sıcaktır ve el refleksiyle geri çekilir. Spor ve tur/gezi lastikleri bu sıcaklıkta en keskin virajlar için hazırdır. Yarış lastikleri ise, bu sıcaklıkta hala tam performansına ulaşmış değildir. Bu tip lastikler, 60 – 65°C'den itibaren tam performanslarına ulaşırlar, ekstrem zorlu koşullarda 100°C'nin üzerine çıkar hatta anlık olarak yüzeyde 200°C'nin üzerine bile çıkabilirler.

Karşılatırmalı Lastik Isı Tablosu

Alltaki tabeladan, süratin, yol tercihinin ve kullanım şeklinin lastik ısısı üzerindeki etkilerini anlayabiliriz. Bu konuda çok önemli diğer bir kriter de tabi ki; hava ve yol sıcaklığıdır. Asfalt sıcaklığının rahatlıkla 40'lı dereceleri gördüğü yaz günlerinde lastikler birkaç km içerisinde ısınacak ve maksimum yol tutuş performansına ulaşacaktır. Tatsız olan, soğuk mevsimler ve yüksek irtifadır. Bu durumda hem hava hem de soğuk yol kaplaması, lastiğin ısınmasını geciktireceği gibi, ısınmış lastiği de soğutacaktır. Ayrıca akıld tutulması gereken önemli bir konu da; uzun süreli düz yol sürüşlerinde, lastiklerin omuz bölgeleri, orta kısma göre soğuk kalacak, bu da ilk yatılan virajda yol tutuşunun eksik kalmasına sebep olacaktır. Uyarı: soğuk havalarda uzun düzlüklerden sonraki ilk virajlara temkinli girmeli, hızı yatma eğimini sonraki virajlarda gittikçe arttırmalı. **IKITEKA**

Kaya Güçmen / İstanbul / Kasım 2004 / kaya@gucmen.com
Kaynak: Motorrad dergisinin internet sitesinden alınmıştır.

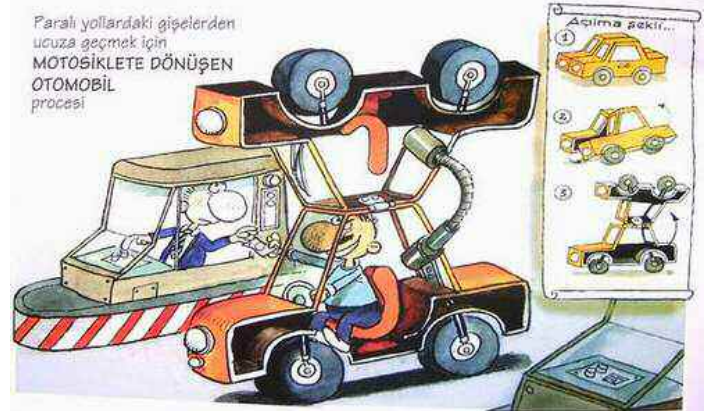
Otoyolda 120km/h ile 6km sürüş	Sol Omuz Bölgesi	Orta (Temas) Bölge	Sağ Omuz Bölgesi
Ön Lastik	22	26	22
Arka Lastik	26	30	26
Otoyolda 160km/h ile 6km sürüş	Sol Omuz Bölgesi	Orta (Temas) Bölge	Sağ Omuz Bölgesi
Ön Lastik	27	30	27
Arka Lastik	32	41	32
Virajlı yolda, yüksek tempoyla 20km sürüş	Sol Omuz Bölgesi	Orta (Temas) Bölge	Sağ Omuz Bölgesi
Ön Lastik	32	35	32
Arka Lastik	34	38	34
Yarış pistinde yavaş bir tur (yaklaşık 1.55 dk)	Sol Omuz Bölgesi	Orta (Temas) Bölge	Sağ Omuz Bölgesi
Ön Lastik	25	25	28
Arka Lastik	27	27	30
Yarış pistinde hızlı bir tur (yaklaşık 1.45 dk)	Sol Omuz Bölgesi	Orta (Temas) Bölge	Sağ Omuz Bölgesi
Ön Lastik	30	26	33
Arka Lastik	32	30	37
Yarış pistinde çok hızlı 3 tur (yaklaşık 1.38 dk)	Sol Omuz Bölgesi	Orta (Temas) Bölge	Sağ Omuz Bölgesi
Ön Lastik	35	29	40
Arka Lastik	43	39	48

Bu test Motorrad Dergisi Kasım sayısında yer almaktadır. Aşağıda sadece sonuç bölümü tercüme edilmiştir.

İşlev	Maks. Puan	Continental TKC	Maxxis C 6006	MeFo MFC	Metzeler Karoo	Michelin T 63	Pirelli MT 21
Viraj Davranışı Testi							
Kullanım Kolaylığı	20	16	16	16	16	16	14
Manevra (Dönüş) Hassasiyeti	20	16	16	10	15	16	15
Virajda Tutunma	30	26	16	12	21	24	22
Virajda Stabilite	20	16	12	6	14	15	15
Limitlerdeki Davranış	30	24	16	12	22	23	19
Yüksek Hızda Stabilite	10	8	8	3	7	7	8
Frenlemede Stabilite	10	7	6	3	6	6	7
Sürüş Konforu	10	8	9	3	6	7	6
Toplam	150	121	99	65	107	114	106
Sıralama		1.	5.	6.	3.	2.	4.
Islak Zemin Testi							
Manevra (Dönüş) Hassasiyeti	10	8	6	4	8	9	8
Virajda Tutunma	20	16	9	1	14	18	15
Limitlerdeki Davranış	20	16	9	12	14	17	14
Toplam	50	40	24	27	36	44	37
Sıralama		2.	6.	5.	4.	1.	3.
Off-Road Performans Değerlendirmesi							
Manevra (Dönüş) Hassasiyeti	20	16	13	17	16	16	14
Sert Zeminde Çekiş (Traction)	20	15	14	17	15	16	14
Yumuşak Zeminde Çekiş (Traction)	20	15	15	18	17	17	16
Limitlerdeki Davranış	20	17	11	18	16	16	16
Fren Gücü Aktarımı	20	17	15	18	17	16	15
Toplam	100	80	68	88	81	81	75
Sıralama		4.	6.	1.	2.	2.	5.
Genel Toplam	300	241	191	180	224	239	218
Genel Sıralama		1.	5.	6.	3.	2.	4.

Eğitim İleri Sürücülük Okulları

OMM <http://www.ommrider.com/>
 EMOK <http://www.emok.org/>
 Motoreast MeART <http://www.motoreast.com/>
 Süleyman Memnun <http://www.suleymanmemnunmx.com/>
 Şakir Senkalaycı <http://www.sakirsenkalayci.com/>
 BMW Rider Academy <http://www.bmwrideraacademy.com/>
 Honda <http://www.honda.com.tr/>
 H.D. Rider's Edge Academy <http://www.hogtr.com/>

İKİTEKER 24

Bu sayıda emeği geçenler

- > Motosikletle gezgin olmak Hakan Erman
- > Neden görülüyor? İlker Eryılmaz
- > Asfalttan uzak durmak için
- 3 önemli savunma kalkanı Kubilay Türkmen
- > Orta Anadolu Turu Taylan Kalkavan
- > Ege ve Akdeniz'de 2.700km Müge Dane-Cemal Coşkun
- > R11XXGS için lastik testi Kaya Güçmen

Fahri Editör Sinan Özgen sinanozgen@icqmail.com
 Editörler Bora Yurtören bora@yurtoren.com
 İlker Eryılmaz ilker_eryilmaz@yahoo.com
 Uygulama Hidayet Gürdal hornethido@gmail.com
 Yayınlayan Egemen Ergel egemen@ergel.net

İKİTEKER e-dergi www.ikiteker.org adresinden ücretsiz olarak edinilebilir.

© Bu dergide yer alan yazı ve fotoğrafların tüm hakları sahiplerine ve markalara aittir. Bu dergide kullanılan yazı ve fotoğraflar kesinlikle reklam amaçlı değildir.

İKİTEKER 25

Gelecek sayıda

- > Bu sayının içeriği henüz belirlenmemiştir.

ikiteker e-dergi'ye katkılarınızı bekliyoruz.

Gezi, Anı, Karşılaştırma, Test, Çeviri
 Deneyim, İzlenim, İpucu, Fotoğraf vs.
 İstedığınız konuda yazın ve gönderin.
 Yazılarınızı MS Word,
 fotoğraflarınızı JPG formatında
 gönderebilirsiniz.